Sfânta mironosiţă Ioana
(s.v. 27 iunie / s.n. 10 iulie)

Materiale despre Femeile mironosiţe:

https://independent.academia.edu/emystea/Sfintele-femei-mironosi%C5%A3e

https://archive.org/details/@steaemy?query=Femeile+mironosi%C5%A3e

***

Predici la Duminica a III-a după Paşti (a femeilor mironosiţe):

https://www.academia.edu/43788489/Predici_la_Duminica_a_III_a_dup%C4%83_Pa%C5%9Fti_a_femeilor_mironosi%C5%A3e_

https://archive.org/details/predici-la-duminica-a-iii-a-dupa-pasti

https://drive.google.com/file/d/1LGjUL-xSGChxKLmFInbhdgiWRSQLKVa6/view

Index

Acatistul Sfintei mironosiţe Ioana 3
Paraclisul Sfintelor slăvitelor femei mironosițe 13
Sinaxarul zilei.....28
Florin Nicolae - Calendar orthodox - Sfântul cuvios Samson, primitorul de străini; Sfântul mucenic Anect; Sfânta mironosiţă Ioana 29
Sfântul Nicolae Velimirovici – Proloagele de la Ohrida - Pomenirea Sfintei Ioana, mironosiţa.....32
Viața Sfintei mironosițe Ioana.....33
Sfânta Ioana mironosița - drumul spre sfințenie 41
Sfânta Ioana mironosița 42
Viorica Văscu - Sfintele femei, modele de viață - Sfânta Ioana mironosița sau bogăția pusă în slujba săracilor 46
Cătălin Acasandrei: Sfânta Ioana - dama de curte care a îngropat capul Sfântului Ioan Botezătorul 48
Nicolae Pintilie - Ioana, sfânta care l-a urmat pe Hristos.....51
Orthodoxwiki - Ioana mironosița 53
Sfânta mironosiță Ioana - info: 55
Icoane.....56

Acatistul Sfintei mironosiţe Ioana

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşlueşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul

Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat.
Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin!

Condacul 1

Mironosiţele femei, foarte de dimineaţă venind la mormântul Domnului, căutând să ungă cu miresme prea curat trupul Lui, s-au învrednicit să audă cuvintele îngerului cele dătătoare de bucurie: că a înviat Începătorul mântuirii noastre, moartea prădând şi lumii dăruind Viaţă veşnică şi mare milă. ***Bucură-te, Sfântă mironosiţă Ioana, cea care cu credinţă înflăcărată ai propovăduit Învierea Domnului!***

Icosul 1

Venit-ai de dimineaţă la mormânt împreună cu Maria Magdalena, Salomeea, Maria lui Cleopa, Susana, Marta şi Maria, având dragoste fierbinte pentru Hristos. Şi dorind să împlineşti toată rânduiala de îngropare, te-ai făcut una dintre primii martori ai Învierii.
Bucură-te, Sfântă Ioana, femeia lui Huza, cel care era ispravnic şi iconom al casei împăratului Irod;
Bucură-te, cea care te-ai arătat pământ bun cu îmbelşugat rod;
Bucură-te, cea care ai strălucit cu credinţa cea tare şi cu dragostea cea caldă către Hristos Dumnezeu;
Bucură-te, cea care nu te-ai înfricoşat de poporul iudeu;
Bucură-te, odraslă sfântă care l-ai rănit pe vrăjmaşul mântuirii;
Bucură-te, înger pământesc care acum te veseleşti în cer cu toţi îngerii;

Bucură-te, Sfântă mironosiţă Ioana, cea care cu credinţă înflăcărată ai propovăduit Învierea Domnului!

Condacul 2

Venit-ai împreună cu mironosiţele, îngrijorată fiind că nu se va găsi cine să răstoarne piatra de pe mormânt, dar îngerul v-a întâmpinat zicând: "Pentru ce căutaţi pe Cel viu printre cei morţi? A înviat precum a zis; în Galileea Îl veţi afla pe El". Şi de bucurie ai strigat: ***Aliluia!***

Icosul 2

Venind în grabă la mormânt, cu mare tânguire, mirurile se amestecau cu lacrimile, dar în curând tânguirea s-a preschimbat în bucurie, văzând minunea ce s-a petrecut. Iar noi te lăudăm zicând:
Bucură-te, neînfricată propovăduitoare a Învierii;
Bucură-te, cea care ai biruit neputinţa firii;
Bucură-te, suflet viteaz, care te-ai primejduit pentru Cel iubit;
Bucură-te, munte de credinţă şi zid neclintit;
Bucură-te, cea care nu te-ai lăsat amăgită de deşertăciunea lumii;
Bucură-te, martoră că trupul Domnului nu s-a predat stricăciunii;
Bucură-te, Sfântă mironosiţă Ioana, cea care cu credinţă înflăcărată ai propovăduit Învierea Domnului!

Condacul 3

Văzând piatra răsturnată, mormântul golit şi giulgiurile zăcând, inima ta s-a umplut de bucurie nespusă înţelegând că moartea nu a putut să biruiască pe cel care este Viaţa tuturor. Şi ai cântat: ***Aliluia!***

Icosul 3

Nu a putut fi omorât Cel ce a înviat morţii, nu a putut rămâne îngropat Cel care a prădat iadul, nu a putut să fie biruit de stricăciune Cel care e Viu în vecii vecilor.
Bucură-te, cea care ai văzut semnele învierii;
Bucură-te, cea care te-ai învrednicit să auzi glasul îngerului care vestea biruinţa asupra morţii;
Bucură-te, suflet curat şi luminat;
Bucură-te, vas ales şi neîntinat;
Bucură-te, cea care ai slujit Domnului Hristos până la moartea Lui;
Bucură-te, cea care ai slujit Domnului Hristos şi după moartea Lui;
Bucură-te, Sfântă mironosiţă Ioana, cea care cu credinţă înflăcărată ai propovăduit Învierea Domnului!

Condacul 4

Dumnezeu a învrednicit pe femeile mironosiţe să fie primele care au auzit vestea cea de bucurie. Apoi, bucurându-se, ele au vestit apostolilor şi tuturor că a înviat Domnul şi nu mai e vreme de tânguire, ci de a cânta: ***Aliluia!***

Icosul 4

Gândul cel plin de milă al femeilor mironosiţe a plăcut Domnului şi nu le-a trecut cu vederea, ci a trimis un înger să le vestească învierea.
Bucură-te, cea care te-ai învrednicit să fii martora celor mai dinainte proorocite;
Bucură-te, cea care pe Domnul L-ai iubit fierbinte;
Bucură-te, cea care ai păzit curăţia inimii;
Bucură-te, luminătoarea celor aflaţi în întunericul înşelăciunii;
Bucură-te, floare bine înmiresmată;
Bucură-te, cea cu multe virtuţi împodobită;
Bucură-te, Sfântă mironosiţă Ioana, cea care cu credinţă înflăcărată ai propovăduit Învierea Domnului!

Condacul 5

Miresme aducând femeile cu căldură la mormânt, se bucurau cu sufletele de strălucirea îngerului şi Îl propovăduiau pe Iisus Hristos Dumnezeu a toate şi viaţă a tuturor. Şi îndemnau pe toţi să cânte: ***Aliluia!***

Icosul 5

Domnul a pironit pe cruce blestemul cel de demult şi prin Sângele cel curs din coasta Sa a izvorât binecuvântarea, şi, pogorându-Se la iad, a dezlegat din legături pe cei ce aşteptau împlinirea proorociilor.
Bucură-te, Sfântă Ioana, cea care te-ai încredinţat de înviere cu ochii tăi;
Bucură-te, cea care nu te-ai înfricoşat de ameninţările celor răi;
Bucură-te, cea care ai jertfit totul pentru credinţă;
Bucură-te, cea încununată cu coroană de biruinţă;
Bucură-te, cea care ai primit răsplătirea cuvenită;
Bucură-te, cea care de Domnul eşti slăvită;
Bucură-te, Sfântă mironosiţă Ioana, cea care cu credinţă înflăcărată ai propovăduit Învierea Domnului!

Condacul 6

Cunoscând că Iisus Hristos a venit în lume fiind trimis de Tatăl cel ceresc, pe toate le-ai lăsat şi ai urmat Lui. Iar după încredinţarea învierii, ai continuat să-I slujeşti Lui, vestind tuturor cele ce s-au petrecut, ca toţi să-I cânte: ***Aliluia!***

Icosul 6

Nu te-ai temut să stai lângă cruce în vremea patimii Domnului; nu te-ai temut nici să vii dimineaţa la mormântul Lui cu miruri. Nu te-ai temut apoi nici să propovăduieşti învierea Lui, căci te întărea o dragoste nemistuită.

Bucură-te, pildă de iubire şi jertfire;
Bucură-te, izvor de milostivire;
Bucură-te, cea care dulceaţa cea cerească a lui Iisus o ai iubit;
Bucură-te, cea care împreună ai pătimit cu Hristos când era răstignit;
Bucură-te, sălaş prea cinstit al Duhului Sfânt;
Bucură-te, cea care nu L-ai uitat pe Domnul tău în mormânt;
Bucură-te, Sfântă mironosiţă Ioana, cea care cu credinţă înflăcărată ai propovăduit Învierea Domnului!

Condacul 7

Femeile mironosiţe cumpărând miruri de mult preţ, au venit la mormânt a treia zi ca să-L plângă şi să-L ungă cu miresme în zorii zilei şi să împlinească atunci ceea ce nu se putuse face, din pricina grabei, la îngropare. Iar îngerul vestind lor cele despre învierea Lui, ele au zis: ***Aliluia!***

Icosul 7

Mironosiţele femei au vestit cele dintâi Învierea Domnului, căci se cădea ca cele care L-au însoţit pe Mântuitorul în vremea patimii şi apoi la punerea în mormânt, să fie cele dintâi care se bucură de izbânda asupra morţii.

Bucură-te, Sfântă Ioana, uceniţă aleasă a Domnului;
Bucură-te, sfeşnic de aur, care luminezi şi risipeşti înşelăciunea întunericului;
Bucură-te, mlădiţă cea adevărată a viei lui Hristos;
Bucură-te, cea care nu te-ai lăsat biruită de grijile fără folos;
Bucură-te, privighetoare cu glas încântător;
Bucură-te, mieluşea iubită a blândului păstor;
Bucură-te, Sfântă mironosiţă Ioana, cea care cu credinţă înflăcărată ai propovăduit Învierea Domnului!

Condacul 8

Ca ceea ce te-ai lepădat de toate şi ai urmat lui Hristos, învaţă-ne şi pe noi să ne dezlipim de toate cele pieritoare ca să cântăm în veci Celui nepieritor: ***Aliluia!***

Icosul 8

Sfântă mironosiţă a lui Hristos, tu ne eşti pildă de lepădare de sine, de iubire, de jertfire şi de bărbăţie. Ajută-ne şi pe noi să ajungem la limanul mântuirii, că prea mult se poticnesc picioarele noastre în cursele celui viclean.

Bucură-te, mijlocitoarea noastră cea neobosită;
Bucură-te, comoară de milostivire neîmpuţinată;
Bucură-te, sprijinitoarea noastră cea caldă;
Bucură-te, cea care ne mângâi ca o mamă blândă;
Bucură-te, ocrotitoarea celor neajutoraţi;
Bucură-te, alinătoarea durerii celor necăjiţi;
Bucură-te, Sfântă mironosiţă Ioana, cea care cu credinţă înflăcărată ai propovăduit Învierea Domnului!

Condacul 9

Tu, sfântă, te-ai învrednicit a vedea îngerii şi a auzi cea mai minunată vestire. Ajută-ne şi pe noi să ne curăţim inima de patimi ca să putem vedea şi noi cândva cum cântă îngerii în ceruri: ***Aliluia!***

Icosul 9

Aprinsă fiind de dragoste pentru Domnul tău şi Dumnezeu, n-ai mai băgat în seamă pe cele trecătoare, de aceea ai primit acum cunună nepieritoare care în veci nu se va lua de la tine.
Bucură-te, porumbiţă cu dulce glas;
Bucură-te, al Sfintei Treimi prea ales vas;
Bucură-te, cădelniţă de aur ce pururea aduci lui Dumnezeu tămâia rugăciunii pentru noi;
Bucură-te, cea care ai însetat după Domnul ca pământul uscat după ploi;
Bucură-te, fulg de nea neatins de întinăciunea patimilor;
Bucură-te, al Bisericii scump odor;
Bucură-te, Sfântă mironosiţă Ioana, cea care cu credinţă înflăcărată ai propovăduit Învierea Domnului!

Condacul 10

Lepădând toată grija cea deşartă, ai urmat pe cel care a zis: “Eu sunt Calea, Adevărul şi Viaţa”. Iar acum în ceruri te veseleşti de vederea Celui dorit şi mijloceşti neîncetat pentru noi, cei ce cântăm: ***Aliluia!***

Icosul 10

Ceata mironosiţelor tânguindu-se zicea: Veniţi să alergăm degrabă la sfântul mormânt şi să vedem dacă şi acum Viaţa mai este împreună cu cei morţi, şi Soarele cel neapus sub pământ.
Bucură-te, Sfântă Ioana, vestitoare a bucuriei;
Bucură-te, ceea ce ai zidit tot pe temelia credinţei;
Bucură-te, ceea ce de dragostea Domnului te-ai rănit;

Bucură-te, ceea ce pe diavol l-ai biruit;
Bucură-te, pildă de nădejde şi răbdare;
Bucură-te, a lepădării de sine învăţătoare;
Bucură-te, Sfântă mironosiţă Ioana, cea care cu credinţă înflăcărată ai propovăduit Învierea Domnului!

Condacul 11

Ceata femeilor a căutat de dimineaţă pe Soarele cel mai dinainte de soare, care apusese atunci în mormânt. Dar îngerul cel plin de strălucire a grăit către dânsele: A răsărit Lumina, care luminează pe toţi cei ce dorm în întuneric. Cântaţi lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 11

Ardea inima în tine de bucurie la auzul veselitoarelor cuvinte ale îngerului. Şi ai alergat să zici tuturor că a înviat Domnul şi nu mai este nici un motiv de tânguire pe pământ.
Bucură-te, Sfântă Ioana, înţeleaptă porumbiţă;
Bucură-te, uceniţă şi aleasă mironosiţă;
Bucură-te, lucrătoarea poruncilor lui Hristos;
Bucură-te, cea care înalţi rugăciuni ca un sfânt prinos;
Bucură-te, rouă de dimineaţă;
Bucură-te, pildă de aleasă viaţă;
Bucură-te, Sfântă mironosiţă Ioana, cea care cu credinţă înflăcărată ai propovăduit Învierea Domnului!

Condacul 12

Dătătoare de nesfârşită şi dumnezeiască bucurie s-au arătat uceniţele purtătoare de miruri ale lui Hristos, vestind pe apostolii Domnului că s-a prădat iadul prin învierea cea atotmântuitoare a Împăratului slavei, căruia se cuvine a-I cânta: ***Aliluia!***

Icosul 12

Acum toate s-au umplut de lumină şi cerul şi pământul şi cele de dedesubt, că a înviat Domnul şi ne-a dat nouă viaţă şi mare milă.
Bucură-te, Sfântă Ioana, grabnica noastră mijlocitoare;
Bucură-te, floare bine mirositoare, care ne veseleşti prin miresmele tale;
Bucură-te, izvor de învăţătură mântuitoare;
Bucură-te, dătătoare de vestiri îmbucurătoare;
Bucură-te, cea care ne înveţi să privim totul prin ochiul credinţei;
Bucură-te, cea care ne scoţi din mrejele neputinţei;

Bucură-te, Sfântă mironosiţă Ioana, cea care cu credinţă înflăcărată ai propovăduit Învierea Domnului!

Condacul 13 (de trei ori)
O, Sfânta Ioana, mergând cu tânguire dis de dimineaţă cu femeile mironosiţe la mormânt, ai fost una dintre primii care au auzit cea mai minunată vestire de pe pământ: A înviat Domnul, dăruind viaţă tuturor celor ce cântă: ***Aliluia!***

După aceasta se citesc iarăși:

Icosul 1
Venit-ai de dimineaţă la mormânt împreună cu Maria Magdalena, Salomeea, Maria lui Cleopa, Susana, Marta şi Maria, având dragoste fierbinte pentru Hristos. Şi dorind să împlineşti toată rânduiala de îngropare, te-ai făcut una dintre primii martori ai Învierii.
Bucură-te, Sfântă Ioana, femeia lui Huza, cel care era ispravnic şi iconom al casei împăratului Irod;
Bucură-te, cea care te-ai arătat pământ bun cu îmbelşugat rod;
Bucură-te, cea care ai strălucit cu credinţa cea tare şi cu dragostea cea caldă către Hristos Dumnezeu;
Bucură-te, cea care nu te-ai înfricoşat de poporul iudeu;
Bucură-te, odraslă sfântă care l-ai rănit pe vrăjmaşul mântuirii;
Bucură-te, înger pământesc care acum te veseleşti în cer cu toţi îngerii;
Bucură-te, Sfântă mironosiţă Ioana, cea care cu credinţă înflăcărată ai propovăduit Învierea Domnului!

Condacul 1
Mironosiţele femei, foarte de dimineaţă venind la mormântul Domnului, căutând să ungă cu miresme prea curat trupul Lui, s-au învrednicit să audă cuvintele îngerului cele dătătoare de bucurie: că a înviat Începătorul mântuirii noastre, moartea prădând şi lumii dăruind Viaţă veşnică şi mare milă. ***Bucură-te, Sfântă mironosiţă Ioana, cea care cu credinţă înflăcărată ai propovăduit Învierea Domnului!***

Apoi, se spune această:

Rugăciune

Sfântă mironosiţă Ioana, tu cu dragoste fierbinte L-ai urmat pe Hristos, lepădându-te de toate deşertăciunile acestei lumi. Nu te-ai temut nici când L-au dus să-L răstignească, nici când L-au pus în mormânt, nici când ai venit a treia zi foarte de di-

mineaţă cu mironosiţele ca să-L ungeţi cu miruri. Tu ştiai în inima ta că nimic nu este mai de preţ decât Domnul tău şi Dumnezeu, nici măcar propria viaţă. Ajută-ne şi pe noi să înţelegem acest lucru şi să trăim conştienţi de aceasta în toată clipa. Ajută-ne să trăim aşa cum s-ar cădea pentru nişte ucenici ai Domnului. Ajută-ne să trăim ca şi cum ar învia Domnul în inima noastră în fiecare clipă. Ajută-ne să trăim ca nişte adevăraţi propovăduitori ai învierii Domnului, si cu rugăciunile tale să ajungem să ne bucurăm şi noi împreună cu toţi sfinţii de lumina Sfintei Treimi, a Tatălui, a Fiului şi a Sfântului Duh. Amin.

Apoi se face otpustul: Pentru rugăciunile Sfinților părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluiește-ne pe noi. Amin.

Sursa:
https://acoperamantulmaiciidomnului.wordpress.com/2021/08/21/acatistul-sfintei-mironosite-ioana-27-iunie/

https://pravila.ro/acatistul-sfintei-mironosite-ioana/

Paraclisul Sfintelor slăvitelor femei mironosițe

Facere în Sfântul Munte al Athonului, a ieromonahului Athanasie Simonopetritul, imnograful Sfintei şi marii Biserici a lui Hristos

[De este preot, zice: Binecuvântat este Dumnezeul nostru…]

Iar de nu este preot, zice: Pentru rugăciunile Sfinților părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluiește-ne pre noi.

Strana:

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le împlineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;

Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău.

[Dacă este preot de faţă, zice: Că a Ta este Împărăţia, şi puterea, şi slava: a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Stra-na: Amin.]

Dacă nu va fi preot de faţă, diaconul, monahul sau mireanul, va rosti: Pentru rugăciunile Sfinţilor părinţilor noştri, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluieşte-ne pe noi. Amin.

Strana: ***Doamne, miluieşte !*** (de 12 ori)

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Veniţi să ne închinăm Împăratului nostru Dumnezeu.
Veniţi să ne închinăm, şi să cădem la Hristos Împăratul nostru Dumnezeu.
Veniţi să ne închinăm, şi să cădem la însuşi Hristos Împăratul şi Dumnezeul nostru.

Apoi: **Psalmul 142**
1. Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea, întru credincioşia Ta, auzi-mă, întru dreptatea Ta.
2. Să nu intri la judecată cu robul Tău, că nimeni din cei vii nu-i drept înaintea Ta.
3. Vrăjmaşul prigoneşte sufletul meu şi viaţa mea o calcă în picioare; făcutu-m-a să locuiesc în întuneric ca morţii cei din veacuri.
4. Mâhnit e duhul în mine şi inima mea încremenită înlăuntrul meu.

5. Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult; cugetat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mâinilor Tale m-am gândit.
6. Întins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu ca un pământ însetoşat.
7. Degrab auzi-mă, Doamne, că a slăbit duhul meu. Nu-ţi întoarce faţa Ta de la mine, ca să nu mă asemăn celor ce se coboară în mormânt.
8. Fă să aud dimineaţa mila Ta, că la Tine îmi este nădejdea. Arată-mi calea pe care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu.
9. Scapă-mă de vrăjmaşii mei, că la Tine alerg, Doamne.
10. Învaţă-mă să fac voia Ta, că Tu eşti Dumnezeul meu. Duhul Tău cel bun să mă povăţuiască la pământul dreptăţii.
11. Pentru numele Tău, Doamne, dăruieşte-mi viaţă. Întru dreptatea Ta scoate din necaz sufletul meu.
12. Fă bunătate de stârpeşte pe vrăjmaşii mei şi pierde pe toţi cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.

Auzi-mă, Doamne, întru dreptatea Ta, şi să nu intri la judecată cu robul Tău.
Auzi-mă, Doamne, întru dreptatea Ta, şi să nu intri la judecată cu robul Tău. Duhul Tău cel bun mă va povăţui la pământul cel drept.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Aliluia, aliluia, aliluia, slavă Ţie, Dumnezeule! (de 3 ori).

Şi îndată se cântă, pe glasul al 3-lea: ***Dumnezeu este Domnul şi S-a arătat nouă. Bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului. (de 3 ori),*** *apoi:*

Iar apoi **troparele,** glasul 4, asemenea cu:

Podobie: Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruieşte-i, Hristoase Dumnezeule. Vese-leşte cu puterea Ta pe bine credincioşii creştini, dăruindu-le lor biruinţă asupra celui potrivnic, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruinţă.

De-a Învățătorului iubire rănite, către mormântul cel prea sfânt alergat-ați să ungeți cu evlavie al Său trup prea curat; acolo ați și auzit de la îngeri vestirea, o, mironosițelor, a Învierii slăvite! Și-a nesimțirii piatră prăvăliți de pe a noastră trândavă inimă.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. *(acelaşi sau al hramului)* ***Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, al Născătoarei de Dumnezeu.*** *asemenea*

Nu vom tăcea, de Dumnezeu Născătoare, de a grăi noi stăpâniile tale; că pentru noi de n-ai fi stat solind la Hristos, cine ne-ar fi izbăvit dintr-atâtea primejdii; sau cine ne-ar fi păzit nerobiţi până acuma; nu vom lipsi, dar, de a te ruga, că mântui pururi, Stăpână, pe robii tăi.

Psalmul 50

1. Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta
2. Şi după mulţimea îndurărilor Tale, şterge fărădelegea mea.
3. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea şi de păcatul meu mă curăţeşte.
4. Că fărădelegea mea eu o cunosc şi păcatul meu înaintea mea este pururea.
5. Ţie unuia am greşit şi rău înaintea Ta am făcut, aşa încât drept eşti Tu întru cuvintele Tale şi biruitor când vei judeca Tu.
6. Că iată întru fărădelegi m-am zămislit şi în păcate m-a născut maica mea.
7. Că iată adevărul ai iubit; cele nearătate şi cele ascunse ale înţelepciunii Tale mi-ai arătat mie.
8. Stropi-mă-vei cu isop şi mă voi curăţi; spăla-mă-vei şi mai vârtos decât zăpada mă voi albi.
9. Auzului meu vei da bucurie şi veselie; bucura-se-vor oasele mele cele smerite.
10. Întoarce faţa Ta de la păcatele mele şi toate fărădelegile mele şterge-le.
11. Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele.
12. Nu mă lepăda de la faţa Ta şi Duhul Tău cel sfânt nu-l lua de la mine.
13. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale şi cu duh stăpânitor mă întăreşte.
14. Învăţa-voi pe cei fărădelege căile Tale şi cei necredincioşi la Tine se vor întoarce.
15. Izbăveşte-mă de vărsarea de sânge, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.
16. Doamne, buzele mele vei deschide şi gura mea va vesti lauda Ta.
17. Că de ai fi voit jertfă, Ţi-aş fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi.
18. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit; inima înfrântă şi smerită Dumnezeu nu o va urgisi.
19. Fă bine, Doamne, întru bună voirea Ta, Sionului şi să se zidească zidurile Ierusalimului.
20. Atunci vei binevoi jertfa dreptăţii, prinosul şi arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viţei.

Canonul

Al cărui **acrostih** în limba elină este: «Înmiresmați sufletele noastre, Sfintelor mironosițe. A(thanasie)»

Cântarea 1, glasul al VIII-lea

Irmos: Apa trecând-o ca pe uscat, şi din răutatea egiptenilor scăpând, israeliteanul, striga: Izbăvitorului şi Dumnezeului nostru să-I cântăm.

Stih: ***Sfintelor de mir purtătoare, mijlociți pentru noi.***

Cu mirul cel tainic înmiresmați sufletele care pomenirea v-o prăznuiesc, şi prea luminata bucurie a Învierii în inimi sădiți-ne-o.

Stih: ***Sfintelor de mir purtătoare, mijlociți pentru noi.***

Cu ardoare iubitu-L-ați pe Iisus mai presus de toate, purtătoarelor de mir, de aceea și frica alungând-o, la al Său mormânt împreună ați alergat.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Plinit-ați cuvintele lui Hristos cu desăvârșire, prea cinstitelor femei, de aceea şi pe noi să ne faceți sârguincioşi plinitori ai acelora.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Cu milă privește către noi toți ce cântăm, Curată, pătimirea Fiului tău și dumnezeiasca Înviere, care-au lucrat mântuire celor căzuți.

Cântarea a 3-a

Irmos: Doamne, cela ce ai făcut cele de deasupra crugului ceresc şi ai zidit Biserica, Tu pe mine mă întăreşte întru dragostea Ta, că Tu eşti marginea doririlor şi credincioşilor întărire, Unul Iubitorule de oameni.

Stih: ***Sfintelor de mir purtătoare, mijlociți pentru noi.***

Răstignit voi văzându-L şi coborât de pe Lemn, pe Cel ce-i Stăpân peste toate înmiresmatu-L-ați. Și pe noi, sfintelor, învredniciți-ne tainic cu duhovnicescul mir să-L ungem pururea.

Stih: ***Sfintelor de mir purtătoare, mijlociți pentru noi.***

Dumnezeu în ființă ce s-a făcut om în trup pentru mântuirea de obște crezut-ați pe Hristos. Către Acela soliți ca în credința cea dreaptă să umblăm netulburați, de mir purtătoarelor!

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cu a „cântării“ Mireasă, care-a strigat către Cel pe care-L iubea cu ardoare, asemănatu-v-ați, că, tânguindu-vă, cu ale dragostei lacrimi trupul Mirelui ați uns, mironosițelor!

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Într-ale Patimei zile și-a punerii în mormânt, le-ai aflat pe mironosițe cu tine-ntristându-se, și grăbindu-vă la groapă, Maică Fecioară, pe Hristos văzutu-L-ați zicând: „Bucurați-vă!“

Stihuri:

Acoperă cu mijlocirea femeilor de mir purtătoare pe cei ce cinstesc Patima și Învierea Ta, și-n loc de mir, harul Mângâietorului ne dăruiește.

Caută cu milostivire, de Dumnezeu Născătoare prea lăudată, spre necazul meu cel cumplit al trupului și vindecă durerea sufletului meu.

[Preotul zice ectenia: Miluieşte-ne pe noi, Dumnezeule…, şi pomeneşte pe cei pentru care se face paraclisul.
Strana: Doamne miluieşte (de 12 ori);
Ecfonisul: Că milostiv și iubitor de oameni…]

Dacă nu este preot, se zice îndată:

Sedealna, glasul al 2-lea, asemenea cu: „Rugătoare fierbinte.“

Pe Mirul Hristos cu miruri îngropatu-L-ați, și-apoi la mormânt dimineața grăbitu-v-ați, dar acolo limpede înviat văzându-L, precum a zis, de bucurie sfântă v-ați umplut, pe care și nouă dăruiți-ne-o.

Cântarea a 4-a

Irmos: Auzit-am Doamne Taina iconomiei Tale, înţeles-am lucrurile Tale şi am prea slăvit Dumnezeirea Ta.

Stih: ***Sfintelor de mir purtătoare, mijlociți pentru noi.***

Sufletească dârzenie celor ce-n al vieții vifor se zbuciumă dăruiți, mironosițelor, căci cu îndrăzneală la mormânt ați mers.

Stih: ***Sfintelor de mir purtătoare, mijlociți pentru noi.***

Întrecând voi hotarele firii femeiești, de mir purtătoarelor, întărire de la Dumnezeu, în a noastră luptă dăruiți-ne.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Auzirea cea veselă despre Învierea Mântuitorului cu osârdie vestiți-ne-o, o, sobor prea sfânt al miroforelor!

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Veselitu-te-au îngerii cu vestea Învierii Celui născut al tău, cu aceeaşi veselește dar pe cei ce te laudă cu dragoste.

Cântarea a 5-a

Irmos: Luminează-ne pe noi, Doamne, cu poruncile Tale şi cu braţul Tău cel prea înalt; pacea Ta dă-o nouă, Iubitorule de oameni.

Stih: ***Sfintelor de mir purtătoare, mijlociți pentru noi.***

Întunericul risipitu-s-a, miroforelor, prin strălucirea Învierii lui Hristos, ci luminate și pe noi luminați-ne.

Stih: ***Sfintelor de mir purtătoare, mijlociți pentru noi.***

Ca o lespede de păcate avem pe suflete, ci cu solirea voastră, sfintelor, rostogoliți-o ca îngerul pe-a mormântului.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

A patimilor grea rușine mă împiedică să mă apropii cu căldură de Hristos, dar voi, miroforelor, prea curat arătați-mă.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Precum L-ai văzut, Preacurată, pe Iisus înviat și te-ai umplut de bucurie atunci, tot așa dă-ne și nouă vederea Aceluia.

Cântarea a 6-a

Irmos: Rugăciunea mea voi înălţa către Domnul şi Lui voi spune mâhnirile mele; că sufletul meu s-a umplut de răutăţi şi viaţa mea s-a apropiat de iad. Dar ca Iona mă rog: Dumnezeule, din stricăciune scoate-mă.

Stih: ***Sfintelor de mir purtătoare, mijlociți pentru noi.***

Lepădat-ați pe cele vremelnice, amăgirea lor cea rea deslușind-o, și lui Hristos, Împăratul cel veșnic, a-I sluji cu credință v-ați rânduit. Pe Acela a-L urma și noi cu ale voastre soliri întăriți-ne.

Stih: ***Sfintelor de mir purtătoare, mijlociți pentru noi.***

Ale vieții graiuri auzitu-le-ați și învierea lui Hristos ați văzut-o, lumii întregi pe Acesta vestindu-L desăvârșit Dumnezeu și om de asemenea. Cu ale voastre mijlociri dintr-a Lui plinătate pliniți-ne.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Devenit-ați prea sfințite trâmbițe ale Celui înviat, în toată lumea, căci risipind idoleasca-nșelare, călăuzit-ați la viață noroadele, de-aceea vă rugăm cu sârg adevărata viață să moștenim.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Idolii din pătimașa-mi inimă depărtează-i, prea curată Fecioară, și ca pe-un dar prea cinstit dăruiește-mi mântuitoarea chemare a Numelui, prin care tainic mintea mea de Hristos să se lege de-a pururea.

Stihuri:

Acoperă cu mijlocirea femeilor de mir purtătoare pe cei ce cinstesc Patima și Învierea Ta, și-n loc de mir, harul Mângâietorului ne dăruiește.

Curată, care prin cuvânt pe Cuvântul în chip netâlcuit L-ai născut în zilele din urmă, nu înceta rugându-L, ca una ce ai îndrăznire de Maică.

[Preotul zice Ectenia mică şi pomeneşte iarăşi ca după cântarea a 3-a; apoi]

Condacul, glasul al 2-lea:

Condacul, glas 2: Păzitoarea creştinilor nebiruită, rugătoare către Făcătorul neîncetată, nu trece cu vederea glasurile de rugăciune ale păcătoşilor, ci sârguieşte ca o bună spre ajutorul nostru, care cu credinţă strigăm ţie: Grăbeşte spre rugăciune şi te sileşte spre mijlocire, pururea păzind Născătoare de Dumnezeu pe cei ce te cinstesc pe tine.

Mironosițelor, Stăpânului rugați-vă pentru cei ce vi se-nchină, cerându-vă dumnezeieștile rugăciuni înălțate către El, să dea izbăvire ca un Bun din încercări și din nevoi și din toate împrejurările; toată vina să o șteargă, păcatele să le ierte și Împărăția cea de Sus să ne-o dea, milostivindu-Se.

Prochimen, glasul al 4-lea: Minunat este Dumnezeu întru sfinții Săi.

Stih: Sfinţilor celor ce sunt în pământul Lui minunate a făcut Domnul toate voile Sale întru dânşii.

Din **Sfânta Evanghelie de la Luca** citire

Luca: 24, 1-12

1. Iar în prima zi după sâmbătă, foarte de dimineaţă, au venit ele la mormânt, aducând miresmele pe care le pregătiseră.
2. Şi au găsit piatra răsturnată de pe mormânt.
3. Şi intrând, nu au găsit trupul Domnului Iisus.
4. Şi fiind ele încă nedumerite de aceasta, iată doi bărbaţi au stat înaintea lor, în veşminte strălucitoare.
5. Şi, înfricoşându-se ele şi plecându-şi feţele la pământ, au zis aceia către ele: De ce căutaţi pe Cel viu între cei morţi?
6. Nu este aici, ci S-a sculat. Aduceţi-vă aminte cum v-a vorbit, fiind încă în Galileea,

7. Zicând că Fiul Omului trebuie să fie dat în mâinile oamenilor păcătoşi şi să fie răstignit, iar a treia zi să învieze.
8. Şi ele şi-au adus aminte de cuvântul Lui.
9. Şi întorcându-se de la mormânt, au vestit toate acestea celor unsprezece şi tuturor celorlalţi.
10. Iar ele erau: Maria Magdalena şi Ioana şi Maria lui Iacov şi celelalte împreună cu ele, care ziceau către apostoli acestea.
11. Şi cuvintele acestea au părut înaintea lor ca o aiurare şi nu le-au crezut.
12. Şi Petru, sculându-se, a alergat la mormânt şi, plecându-se, a văzut giulgiurile singure zăcând. Şi a plecat, mirându-se în sine de ceea ce se întâmplase.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, *glasul al 2-lea*

Pentru rugăciunile de mir purtătoarelor, Milostive, curăţeşte mulţimea greşalelor noastre.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curăţeşte mulţimea greşalelor noastre.

Şi **stihira**, glasul al 6-lea:

Podobie: Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzeşte-mă sub acoperământul tău.

Stih: Miluieşte-mă, Dumnezeule după mare mila Ta şi după mulţimea îndurărilor Tale şterge fărădelegea mea.

Piatra fărdelegilor întunecate și grele, ce ne-apasă sufletul, o ați răsturnat, mironosițelor! Iară groasa negură a deznădăjduirii ca pe un nor o ați risipit văzând voi lespedea dată la o parte de pe mormânt. Și glas ați auzit atunci zicând: „Bucurați-vă pururea!“, în lumea întreagă vestind învierea lui Hristos, căruia grabnic rugați-vă pentru a noastre suflete.

[Preotul zice rugăciunea: Mântuieşte, Dumnezeule, norodul Tău…
Strana: Doamne miluieşte (de 12 ori); apoi
Ecfonisul: Cu mila şi cu îndurările…]

Cântarea a 7-a

Irmos: Feciorii lui Israil strămutaţi din Iudeea în Babilon oarecând, cu credinţa Treimii văpaia cuptorului au călcat-o cântând: bine eşti cuvântat, Dumnezeul părinţilor noştri.

Stih: ***Sfintelor de mir purtătoare, mijlociți pentru noi.***

Înfrângând toată frica, la mormânt ați ajuns, de mir purtătoarelor, și, văzând pe cei doi îngeri la locul îngropării, de bucurie umplutu-v-ați; acesteia și pe noi părtași a fi ne faceți.

Stih: ***Sfintelor de mir purtătoare, mijlociți pentru noi.***

Rugăciune să faceți către Cel înviat, de mir purtătoarelor, din suflet să ne piardă pricina întristării și să pună în locul ei a Învierii bucurie, ca toți să-L slăvim pe El.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Ca un alt mir să fie a lacrimilor curgere, miroforelor, pe care dăruiți-o celor ce pomenirea v-o plinim bucurându-ne, ca să ne curățim de-a noastră întinăciune.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Întristatu-te-ai foarte pe Iisus răstignit văzându-L, Stăpâna mea; dar mare bucurie avut-ai, căci întâia înviat tu văzutu-L-ai. Această bucurie și nouă ne-o dăruiește.

Cântarea a 8-a

Irmos: Pe Împăratul ceresc...

Stih: ***Sfintelor de mir purtătoare, mijlociți pentru noi.***

Lepădând grija pentru viața aceasta, arătați-ne, sfintelor, vrednici ca mai întâi de toate să grijim de mântuire.

Stih: ***Sfintelor de mir purtătoare, mijlociți pentru noi.***

Pe Stăpânul L-ați urmat cu inima toată, femeilor de mir purtătoare, sădiți a Lui iubire și-n inimile noastre.

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

Fiind prea pline de-a Învierii lumină, la aceasta părtași să ne faceți pe noi, care cu râvnă vă cinstim pomenirea.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Dragostea Fiului tău, Preacurată, să rănească ale noastre inimi spre moștenirea Raiului prea dulce.

Stih: Să lăudăm, bine să cuvântăm și să ne închinăm Domnului, cântându-I și prea înălțându-L pe Dânsul întru toți vecii.

Irmosul: Pe Împăratul ceresc, pe care Îl laudă îngerești cete, cântați-L și prea înălțați-L, noroade, totdeauna.

Cântarea a 9-a

Irmos: Cu adevărat te mărturisim pe tine Născătoare de Dumnezeu noi cei mântuiți prin tine, Fecioară curată, împreună cu Cetele cele fără de trup, mărindu-te pe tine.

Stih: ***Sfintelor de mir purtătoare, mijlociți pentru noi.***

Zapisul să mi-l ștergeți, cel cu păcate grele, prin rugăciunile voastre la Domnul Hristos, și arătați-mă părtaș al Învierii Lui.

Stih: ***Sfintelor de mir purtătoare, mijlociți pentru noi.***

Putere dăruiți-mi să merg după Stăpânul așa cum voi, miroforelor, ați umblat și Împărăției din ceruri învredniciți-mă.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

De-a patimilor tină mintea izbăviți-mi și mă stropiți, miroforelor, cu tainicul mir al rugăciunilor voastre aduse Stăpânului.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Fecioară prea curată, pe Fiul tău roagă-L, cu cele care L-au uns și L-au văzut înviat, să dăruiască în lume pacea și mila Sa.

Apoi: *Cuvine-se cu adevărat să te fericim, Născătoare de Dumnezeu, cea pu-rurea fericită şi prea nevinovată şi Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce eşti mai cinstită decât heruvimii şi mai mărită fără de asemănare decât serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.*

Şi **megalinariile:**

Bucură-te, corul dumnezeiesc: Ioana lui Huza cu Maria lui Iacov, Suzana, Salomea, Maria Magdalena cu prea nevinovata Maică a Domnului.

Trupul lui Iisus v-ați învrednicit să-l ungeți cu miruri, iar apoi v-ați încredințat de-a Lui Înviere, purtătoarelor de miruri, primind cele dintâi vestea la ușa mormântului.

A urma chemării dumnezeiești și mirul virtuții a-l aduce Stăpânului faceți-ne vrednici, miroforelor cinstite, pe noi cei ce credem în Învierea Lui.

Şi acestea două ale Maicii Domnului:

Din tine, Născătoare de Dumnezeu, Dumnezeu Cuvântul întrupându-Se negrăit, covârșești, Fecioară, Oștirea cea cerească; ție, dar, îți aducem cântare de laudă.

Cu toate Oștirile îngerești, cu Botezătorul, cu apostolii cei slăviți și cu tot soborul Sfinților, Preacurată, Fiului tău te roagă, toți să ne mântuim.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne miluieşte (de 3 ori),

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău.

[Dacă este preot de faţă, zice: Că a Ta este împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.]

Strana: Amin.

Dacă nu este preot de faţă, diaconul, monahul sau mireanul rosteşte: Pentru rugăciunile Sfinţilor părinţilor noştri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi. Amin.

Troparul Mironosiţelor, gl. 5, asemenea cu: „Pe Cuvântul cel fără de început…“

Preacurata Fecioară, ca o verhovnică, cu Magdalena Maria și ale lui Lazăr surori, ce-au slujit și-au ascultat Cuvântul Tatălui, roage-se împreună cu Salomea și Suzana, Ioana cea a lui Huza cu Maria lui Cleopa, să dobândim și noi a lor dragoste.

[Preotul zice ectenia: Miluieşte-ne pre noi, Dumnezeule…,
Strana: Doamne miluieşte (de 3 ori),
Încă ne rugăm pentru mila, viaţa, pacea…,
Strana: Doamne miluieşte (de 3 ori),
Încă ne rugăm să se păzească…,
Strana: Doamne miluieşte (de 40 ori),
Auzi-ne, Dumnezeule…,
Strana: Doamne miluieşte (de 3 ori),
iar preotul zice ecfonisul: Că milostiv; apoi face otpustul mic, fără însă a zice: Pentru rugăciunile…; după care cântăm]

Tropar glasul al 2-lea, asemenea cu:

Podobie: Când de pe lemn, mort Te-ai pogorât, cel din Arimateea pe Tine, viaţa tuturor, cu smirnă şi cu giulgiu Te-a înfăşurat, Hristoase şi cu dragoste s-a îndemnat a săruta, cu inima şi cu buzele, trupul Tău cel nestricat. Însă fiind cuprins de frică, se bucura strigând către Tine: Slavă smereniei Tale, iubitorule de oameni!

Vestea Învierii lui Hristos v-ați învrednicit mai înainte decât toți s-o primiți, pentru aceea și pe noi învredniciți-ne, de mir purtătoarelor, ca dumnezeiește viața să ne-o săvârșim, pe voi cinstindu-vă, iar în ceea ce va să fie cu toții să moștenim Raiul împreună cu cetele sfinților.

Apoi, pe același glas:

Stăpână, primește rugăciunile robilor tăi și ne izbăvește pre noi din toată nevoia și necazul.

Toată nădejdea mea spre tine o înalț, Maica lui Dumnezeu, păzește-mă sub acoperământul tău.

[Şi preotul încheie zicând Pentru rugăciunile…]

Mirul înțelegător, al lui Hristos cel prea înmiresmat, peste noi revărsați-l, femeilor de mir purtătoare.

(Acest Canon Paraclis a fost scris, cu ajutorul lui Dumnezeu celui Preasfânt, în Sfânta Mănăstire Simonos Petras, Sfântul Munte Athos, la 16.10.2015)

Sursa:
https://doxologia.ro/paraclisul-sfintelor-slavitelor-femei-mironosite

Sinaxarul zilei

Sfânta Ioana mironosiţa, soţia lui Chusa, administratorul proprietăţii regelui Irod, a fost una din femeile care L-au urmat şi însoţit pe Iisus Hristos în perioada misiunii sale pe pământ.

Ea este amintită de Sfântul apostol Luca în capitolele 8:3 şi 24:10. Împreună cu ce-lelalte mironosiţe, Ioana s-a dus la mormântul Mântuitorului ca să ungă trupul sfânt cu mir după moartea Sa pe Cruce, auzind de la îngeri despre minunea învierii lui Hristos.

Conform tradiţiei, ea a fost cea care a recuperat capul Sfântului Ioan Botezătorul, după ce Irod a dat ordin să-i fie tăiat şi aruncat (24 februarie).

Sfânta Ioana mai este prăznuită şi în Duminica mironosiţelor.

Tot în această zi pomenirea cuviosului Luca pustnicul, care în pace s-a săvârşit.

Tot în această zi, pomenirea Sfinţilor mucenici Marchie şi Marchia, care de sabie s-au săvârşit.

Tot în această zi, pomenirea Sfântului sfinţitului mucenic Pierie, preotul Antiohiei care prin foc s-a săvârşit.

Florin Nicolae - Calendar orthodox - Sfântul cuvios Samson, primitorul de străini; Sfântul mucenic Anect; Sfânta mironosiţă Ioana

Sfântul cuvios Samson, primitorul de străini († 530) - Cuviosul Samson a fost rudă cu împăratul Constantin cel mare (306-337). Animat de dorința de a fi folositor aproapelui, a învățat Sfânta Scriptură, dar și cum să trateze bolnavii, la care s-a adăugat și darul lui Dumnezeu de a vindeca pe cei aflați în suferință. Pentru aceasta s-a învrednicit a face parte din doctorii cei fără de arginți.

După trecerea la cele veșnice a părinților săi doctorul Samson a împărțit averea sa săracilor și a eliberat și robii. Apoi, și-a părăsit toate rudele și cunoscuții, a părăsit Roma și s-a dus în pustie. Samson a venit la Constantinopol și găsindu-și o casă, primea în ea pe cei săraci și străini și pentru aceasta a fost numit „primitorul de străini”. Samson primea la dânsul pe cei neputincioși, îi slujea și îi tămăduia de boli, nu numai prin procedeele medicale, ci și cu darul lui Dumnezeu.

Vestea minunatelor tămăduiri făcute de Samson a ajuns și la palatul împărătesc. Împăratul Justinian (527-565) se afla în mare neputință. A căutat cei mai buni

doctori, dar nici unul nu reușise să-l vindece. A visat într-o noapte un bărbat și l-a descris unuia dintre guvernatori. Acesta era prieten cu Samson și l-a adus pe acesta, deoarece corespundea descrierii. Samson a venit și l-a vindecat pe împărat și astfel a devenit schevofilax, adică păzitor al sfintelor vase ale bisericii mari din Constantinopol.

Moaștele lui au fost mutate în Biserica Sfântul Mochie, unde au făcut multe minuni.

Tropar, glasul 8: În răbdare ţi-ai agonisit plata ta, părinte cuvioase; în rugăciuni neîncetat răbdând, pe săraci iubind şi pe aceia îndestulând. Ci te roagă lui Hristos Dumnezeu, Sfinte Samson, milostive fericite să mântuiască sufletele noastre.

***

Sfântul mucenic Anect († 304) - Acest sfânt mucenic a pătimit în vremea împăratului Diocleţian (284-305) în Cezareea Capadociei din porunca guvernatorului Urban.

Sfântul îndemna pe creștini să mărturisească pe Mântuitorul Hristos cu tot curajul și să moară pentru credința lor.

A fost denunțat ca fiind creștin și pentru aceasta a fost întemnițat și îndemnat să jertfească zeilor. El a refuzat și drept urmare a fost supus la chinuri până la moarte.

***

Sfânta Ioana, mironosița (sec. I) - Aceasta a fost soția lui Huza, chivernisitorul palatului lui Irod. Este amintită de sfinții evangheliști în rândul femeilor mironosițe (Luca VIII, 3).

A fost de față la ospățul pe care regele Irod l-a dat de ziua lui de naștere și a fost martoră la decapitarea Sfântului Ioan Botezătorul.

A aflat de la soțul său locul unde a fost îngropat capul, a cumpărat un vas de lut, l-a pus în vas și l-a dus le Ierusalim, unde l-a îngropat pe Muntele Măslinilor.

Când unicul ei fiu s-a îmbolnăvit grav și nici un doctor nu l-a putut salva, Ioana lui Huza a aflat despre Iisus Nazarineanul, cel despre care vorbise Sfântul Ioan Botezătorul. Și-a convins soțul, pe Huza să Îl cheme pe Mântuitorul în ajutor. Domnul nu a mers la copil, ci doar i-a răspuns: „Du-te fiul tău trăiește.” (Ioan 4: 50).

La presiunea lui Irod, Huza a alungat-o de acasă, iar ea a ajuns să trăiască modest. L-a căutat pe Iisus și L-a urmat alături de celelalte femei mironosițe care Îi slujeau Domnului. I-a rămas alături lui Hristos până la sfârșit, numărându-se printre femeile care au mers la mormânt în dimineața Învierii.

Este pomenită de evanghelistul Luca de două ori, în capitolul 8 al Evangheliei sale, versetul 3 și capitolul 24, versetul 10.

Sfântul Nicolae Velimirovici – Proloagele de la Ohrida - Pomenirea Sfintei Ioana, mironosiţa

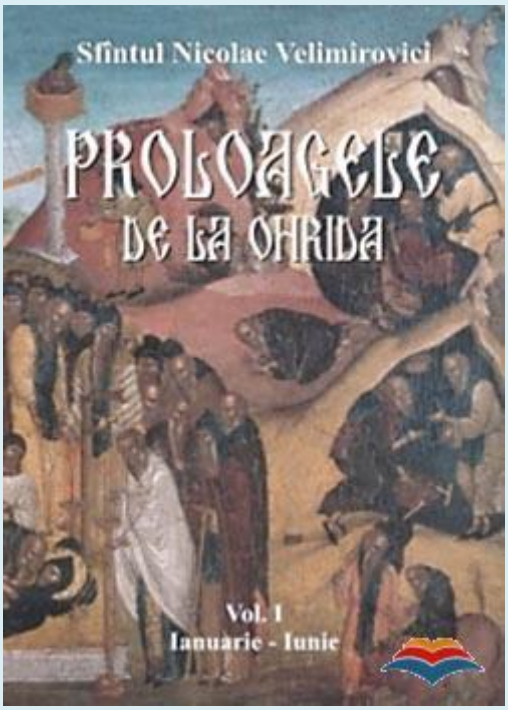

Această Ioana a fost femeia lui Huza, intendentul lui Irod (Luca 8: 3 - verifică). Când Irod a poruncit uciderea lui Ioan Botezătorul, el, Irod, a lăsat să fie aruncat capul sfântului într-un loc necurat.

Această Ioana s-a dus şi a luat de acolo capul Sfântului Ioan şi 1-a îngropat cu cinste la Muntele Măslinilor.

După vreme îndelungată, în timpul domniei marelui Constantin, s-a aflat capul Sfântului Ioan Botezătorul.

Sfânta Ioana, mironosiţa a fost martora şi a Răstignirii şi a învierii Domnului. Ea s-a odihnit cu pace.

Viața Sfintei mironosițe Ioana

De îndată ce ea a atins trupul Sfânt al Mântuitorului, a simțit o durere copleșitoare, de parcă fusese tăiată cu sabia. Preț de câteva clipe rămase așa. Dintr-odată simți cum un val imens de bucurie prindea viață adânc în inima ei! Numele ei era Ioana, şi era soţia lui Huza, un dregător important de la curtea regelui Irod din Iudeea.

***

În fiecare an pe 27 iunie, Biserica Ortodoxă, face pomenirea Sfintei mironosițe Ioana.

În Proloagele de la Ohrida, Sfântul Nicolae Velimirovici, notează câteva date pe care tradiția le-a păstrat despre viața Sfintei Ioana: „Sfânta Ioana mironosiţa a fost soţia lui Huza, administratorul averii regelui Irod.

După ce Irod a pus ca Ioan Botezătorul să fie decapitat, a poruncit să fie aruncat capul acestuia într-un loc necurat. Ioana a luat capul şi l-a îngropat cu cinste pe Muntele Măslinilor, pe terenul lui Irod. Capul Botezătorului a fost găsit mai târziu, în timpul domniei lui Constantin cel mare.

Sfânta Ioana este amintită pentru că ea a fost prezentă atât în vremea patimilor Domnului cât și la Învierea Sa. A adormit în pace”.

Sfântul evanghelist Luca este cel care vorbește despre mironosița Ioana, amintind-o în grupul femeilor bogate care L-au urmat pe Domnul: ***Şi erau cu El cei doisprezece şi unele femei care fuseseră vindecate de duhuri rele şi de boli: Maria, numită Magdalena, din care ieşiseră şapte demoni, şi Ioana, femeia lui Huza - un dregător al lui Irod - şi Suzana şi multe altele care-I slujeau din avutul lor (Lc. 8, 1-3).***

Din acest fragment aflăm că cele câteva femei care-L urmau pe Iisus pretutindeni, încă din primul an al activităţii Sale, fuseseră vindecate de El de duhuri necurate şi de boli şi că ele proveneau din familii foarte bune şi înstărite, poate chiar din rândurile nobilimii galileiene.

Asemenea Sfintei mironosițe Maria Magdalena, din care Domnul a scos șapte diavoli, se pare că și Sfânta Ioana a avut o grea suferință de care Hristos a vindecat-o.

În Evanghelia sa, Luca face referire la Irod de treisprezece ori, doar patru dintre acestea regăsindu-se și în celelalte Evanghelii. Acest lucru înseamnă că pentru celelalte nouă referiri la Irod din Evanghelia sa, Sfântul Luca, a avut o sursă independentă de celelalte Evanghelii.

Istoricul Adrian Hastings sugerează că e posibil ca Sfânta Ioana să fie cea care i-a furnizat evanghelistului Luca informațiile despre viața de la curtea lui Irod Antipa, ea fiind un martor ocular al evenimentelor de la palatul lui Irod [1].

O inscripție descoperită într-un osuar din Israel [2], Johanna, nepoata lui Teofil, marele preot, poate fi relevantă în acest sens, mai ales că se știe că Luca și-a dedicat Evanghelia și Faptele Apostolilor, scrise de el, unui anume Teofil.

În Comentariul său la Evanghelia după Luca, Sfântul Teofilact al Bulgariei afirma: „Au fost, de asemenea, femeile care L-au urmat pe Iisus. Acestea ne învaţă că slăbiciunea femeiască nu le-a împiedicat să-L urmeze pe Hristos. Vedem modul în care aceste femei, în ciuda marii lor bogăţii, au renunțat la totul alegând în loc sărăcia cu Hristos și pentru Hristos. Să înţelegem că într-adevăr au fost bogate, ascultând cuvintele Evangheliei: L-au slujit pe El din propriile lor averi, nu cu banii altora, sau cu banii dobândiți prin fapte rele, după cum este adesea cazul”.

---

[1] *Adrian Hastings, Prophet and witness in Jerusalem: a study of the teaching of St. Luke, London; New York: Longmans, Green, (1958), p. 38.*

[2] *D. Barag și D. Flusser, The Ossuary of Yehohanah Granddaughter of the High Priest Theophilus, Israel Exploration Journal, 36 (1986), pp. 39-44.*

Din acestea înțelegem că Sfânta mironosiță Ioana a fost una dintre femeile care L-au urmat şi însoţit pe Mântuitorul Iisus Hristos în perioada misiunii Sale pe pământ, ascultându-I cuvintele dumnezeiești și slujindu-L cu credință și evlavie. Chiar dacă soțul său a avut o poziție importantă la curtea regelui Irod, acest lucru nu a împiedicat-o ca, în ascuns, să-L urmeze pe Hristos, așa cum s-a întâmplat și în cazul Sfintei Claudia Procula, soția guvernatorului Pilat, pe care Biserica o pomenește în fiecare an pe 27 octombrie.

Încă de la apariţia sa, creştinismul a atras nu numai atenţia oamenilor simpli şi neştiutori de carte, cum au afirmat mulţi duşmani ai creştinismului, încercând să limiteze autenticitatea şi originea divină a acestuia, între contemporanii lui Iisus fiind şi bogaţi care au crezut în El: Matei era vameş, Iuda Tadeul provenea dintr-o familie înstărită, Nicodim era membru al Sinedriului, Pavel era un intelectual şcolit, Luca era medic și pictor, Corneliu centurion.

Origen, probabil pe baza Evangheliei apocrife a lui Nicodim, spune că şi soţia lui Pilat, Claudia Procula, a crezut în Hristos şi a fost creştină pe ascuns.

În anul 46, proconsulul Sergiu Paulus din Cipru primeşte botezul, iar în anul 51, în Atena, Dionisie, membru al Areopagului, devine creştin, auzind predica lui Pavel despre Dumnezeul necunoscut.

În anul 60, Publius, căpetenia insulei Malta (Fapte. 28, 7), se converteşte auzind predica lui Pavel şi văzând minunile pe care acesta le-a săvârşit şi este hirotonit ca prim episcop al insulei.

În Epistola către Romani, „un anumit număr de convertite nu este identificat decât prin prenumele gentilic de Claudia, Iulia, Iunia, ca fiicele familiilor romane. Aceste femei au deci un statut social şi familial: Pavel nu a recrutat numai printre marginali şi sclavi”. [3]

Tot din Epistolele Sfântului Pavel aflăm că printre cei convertiţi se găseau şi câteva femei care aparţineau lumii afacerilor: Febe (Rom. 16, 1), întreprinzător independent, dar şi diaconiţă în Biserica din Chenhrea (Corint), Chloe (1 Cor. 1, 11), probabil director de întreprindere sau de breaslă, Lydia din Filippi (Fapte. 16, 14), traficantă de purpură.

---

[3] *Marie-Francoise Baslez, Biblie şi istorie, Edit. Artemis, Bucureşti, 2009, p. 311.*

La Efes, Sfântul Pavel este ajutat de Tiranus, un preşedinte de breaslă (Fapte. 19, 9), în Corint este găzduit de Gaius (Rom. 16, 23), în casa căruia se aduna comunitatea din Corint (deci avea o casă destul de încăpătoare!) şi este sprijinit de Erast, vistiernicul cetăţii (Rom. 16, 23).

Fără îndoială, Sfânta Ioana se înscrie în rândul bogaților care și-au pus întreaga viață în slujba lui Hristos și acest lucru ne vorbește despre personalitatea ei, despre mărinimia sufletului său. Căci oare ce-i lipsea unei nobile doamne de la curtea lui Irod? Poate suferința a mânat-o, cum s-a întâmplat și în cazul altora, să caute vindecarea la Nazarineanul, însă în momentul în care L-a atins, s-a întâmplat cu ea, ceea ce Sfântul Roman Melodul ne spune că s-a întâmplat cu femeia cu scurgerea de sânge: „Pe ascuns, Mântuitorule, de Tine s-a apropiat, căci doar Om a crezut că ești; dar pe când se vindeca a aflat că ești și Dumnezeu și Om. Pe ascuns atinge marginea hainei Tale, cu palma o ținea și se cutremura sufletul său. Credea că Te fură cu mâna, dar de Tine s-a furat și Ție îți striga: Mântuitorule, mântuiește-mă!” [4]

Momentul întâlnirii cu Hristos a fost momentul decisiv pentru Sfânta mironosiță Ioana: ca și Moise oarecând, care a riscat ieșind împreună cu poporul ales din curtea faraonului, și ea a ieșit împotriva vântului, renunțând la curtea lui Irod. Dintr-o aleasă doamnă aristocrată a devenit o smerită slujitoare. A renunțat nu doar la siguranța materială, ci chiar și la statutul ei social, identificându-se cu săracii, cu cei marginalizați, așa cum Hristos a învățat-o: Regii neamurilor domnesc peste ele și cei ce le stăpânesc se numesc binefăcători. Dar între voi să nu fie astfel, ci cel mai mare dintre voi să fie ca cel mai tânăr, și căpetenia, ca acela care slujește. Căci cine este mai mare: cel care stă la masă, sau cel care slujește? Oare, nu cel ce stă la masă? Iar Eu, în mijlocul vostru, sunt ca unul ce slujește (Luca 22, 25-27).

Este impresionant felul în care această femeie extraordinară a avut tăria să împlinească în viața ei radicalitatea mesajului lui Hristos! Acest lucru însă a făcut-o desăvârșită, după cuvântul spus de Hristos tânărului bogat: Un singur lucru îți lipsește: vinde tot ce ai și vino de urmează Mie! (Luca 18, 22).

Atunci când vorbește despre sfintele femei care-L urmau pe Domnul, Luca, spune că acestea erau multe care-I slujeau din avutul lor (8, 3). Iată că ele erau cele care împlineau cuvântul acesta al lui Hristos de a sluji, de a fi mai mici, mai smerite. Și cât de minunată era fapta aceasta a Sfintei Ioana! Ea care altădată, la palat, era

[4] *Sfântul Roman Melodul, Imnele Sfintei Scripturi, Edit. Doxologia, Iași, 2012, p. 259.*

servită de galileeni săraci, acum îi slujea pe aceștia, peste tot, prin toate satele străbătute de iubitul lor Nazarinean. Întrezărim aici deja o primă formă a slujirii, a diaconiei, dar și un model al vieții monahale, căci apostolii și mironosițele sunt modelul vieții călugărești: disponibili zi și noapte, locuitori ai curților Domnului, făcând din viața lor o neîncetată slujire, după cum spune și psalmistul: Scoală-te la miez de noapte, şi mulţumeşte Domnului pentru judecăţile Sale drepte (Ps. 118, 62).

Monahii au înțeles dintotdeauna că trebuie să fie oricând gata să slujească Biserica lui Hristos, să stea drepţi pe meterezele cetăţii: ***Pe zidurile tale, Ierusalime, Eu pun străjeri, care nici zi, nici noapte nu vor tăcea. Voi, care aduceţi aminte Domnului de făgăduinţele Lui, să n-aveţi odihnă şi să nu-I daţi răgaz până ce nu va aşeza din nou Ierusalimul, ca să facă din el lauda pământului" (Isaia 62, 6-7).***

Sfintele femei mironosițe sunt modelul vieții călugărești, după cum cântă și Acatistul Sfintei Maria Magdalena: *Bucură-te, că cinului călugăresc calea vieţii celei bune mai înainte ai arătat!*

Există în Noul Testament câteva referiri la curteni de-ai regelui Irod care au crezut în Hristos și acest lucru ne poate face să ne întrebăm: oare Sfânta mironosiță Ioana este cea care i-a îndrumat spre Hristos?

În capitolul al IV-lea al Evangheliei Sfântului Ioan este istorisită minunea vindecării fiului unui slujitor regesc: Și era un slujitor regesc al cărui fiu era bolnav în Capernaum (Ioan 4, 46). Venind la Iisus, acesta Îl ruga să vină să-i vindece fiul. Hristos l-a trimis acasă, asigurându-l că fiul său s-a vindecat. Aflând de la slugile sale că exact în momentul în care Iisus l-a trimis acasă fiul său s-a vindecat, a crezut el și toată casa lui (Ioan 4, 53).

În Faptele Apostolilor printre ucenicii Bisericii din Antiohia este amintit și un curtean de-al lui Irod: Și erau în Biserica din Antiohia prooroci și învățători: Barnaba și Simeon, ce se numea Niger, Luciu Cireneul, Manain, cel ce fusese crescut împreună cu Irod tetrarhul, și Saul (Fapte. 13, 1).

În Epistola către Romani, Sfântul apostol Pavel, salută și pe un anume Irodion, cel de un neam cu mine (Rom. 16, 11).

Nu știm dacă Sfânta Ioana este cea care i-a îndrumat pe acești curteni ai lui Irod spre Hristos, dar cu siguranță exemplul ei le-a atras atenția.

Pe Sfânta Ioana o regăsim apoi împreună cu celelalte mironosiţe, mergând la mormântul Mântuitorului ca să ungă trupul sfânt cu mir după pogorârea de pe Cruce. În momentul în care ea a văzut trupul mort al Domnului şi Mântuitorului ei, a fost cuprinsă de o durere fără margini. Gândul că nu va mai vedea niciodată faţa aceea plină de bunăvoie şi de mângâiere care altădată îi adusese vindecarea şi adeseori îi alunga orice durere, acel gând, o umplea de o tristeţe nespusă.

Desigur, nu era prima dată când nobila Sfântă Ioana asista la o ceremonie funerară. Nu cu mult timp înainte, după ce regele Irod, a tăiat capul Sfântului Ioan Botezătorul, poruncise soldaţilor să arunce sfântul cap la groapa cu gunoi. Aflând de la soţul său unde este acea groapă, Sfânta Ioana, plină de durere, a ridicat în mare taină capul Sfântului proroc al pustiului, l-a curăţat şi l-a îngropat cu cinste pe Muntele Măslinilor (pe vârful Eleon), aproape de locul de unde S-a înălţat Iisus la cer.

Aproape trei sute de ani mai târziu, în vremea Sfântului împărat Constantin cel mare, s-a descoperit capul Sfântului Ioan Botezătorul şi a fost adus la Constantinopol, unde generaţii de creştini au cinstit cu evlavie aceste sfinte moaşte, atât de iubite oricărui suflet creştin.

În vreme ce curtenii regelui Irod petreceau în nepăsare, fericita Ioana, ascultase cu atenţie cuvintele Botezătorului Ioan, care îndemnau la pocăinţă şi care vorbeau despre venirea în mijlocul poporului, a Celui prezis de veacuri de prooroci. Pe Ioan l-a auzit ea vorbind despre Nazarineanul şi astfel a înflorit în ea dorinţa de a-L cunoaşte pentru a primi şi ea vindecarea. De aceea, îl preţuia foarte mult pe proorocul deşertului, şi nu mică i-a fost mâhnirea când a auzit sentinţa lui Irod. Însă ce putere avea o femeie la curtea celui mai tiran dintre conducătorii popoarelor de atunci? Înţelegem cu câtă grijă şi iubire sfântă, s-a îngrijit sfânta ca să împlinească cele de trebuinţă pentru îngroparea capului Sfântului Înainte-Mergător.

Alăturându-se celorlalte femei care urmau şi slujeau lui Iisus, Maria Magdalena, surorile Marta şi Maria, Suzana, Salomeea - şi Ioana, a devenit o credincioasă ucenică, încercând să netezească, la fiecare pas, calea Domnului şi a ucenicilor Săi. Acelaşi grup al femeilor slujitoare va deveni grupul femeilor mironosiţe, care au pregătit trupul Domnului pentru îngropare şi care în dimineaţa Învierii au venit la mormânt după datină. A fost cu siguranţă o sarcină sfâşietoare pentru aceste ucenice ale Domnului - şi în special pentru Ioana, care era obligată să-L urmeze pe Iisus în taină, şi care adesea a fost nevoită să-şi folosească inteligenţa pentru a evita să fie arestată pentru credinţa ei. Totuşi ea a realizat toate sarcinile ei cu curaj şi demnitate. În vremea patimilor Domnului, însă, a trebuit să se poarte cu şi mai

multă atenție pentru a nu fi descoperită. Plângând în tăcere, se oprea din când în când, amintindu-și că Nazarineanul le vorbise despre o Împărăție care nu va avea sfârșit și asta parcă îi dădea nădejde.

Nu mică i-a fost uimirea atunci când, ajunsă la mormânt, împreună cu celelalte mironosițe, au găsit piatra răsturnată. ***Iar ele erau: Maria Magdalena și Ioana și Maria lui Iacov şi celelalte împreună cu ele, care ziceau către apostoli acestea (Luca 24, 10).*** Sfântul Luca descrie uimirea și marea bucurie pe care sfintele femei le-au trăit în fața mormântului gol, Sfânta Ioana fiind probabil aceea, după cum spuneam mai sus, care i-a descris desfășurarea evenimentelor: faptul că au pregătit miresmele mai dinainte, că au fost cuprinse de nedumerire atunci când n-au găsit trupul Domnului, că s-au înfricoșat la vederea îngerului și au căzut cu fața la pământ și că și-au adus aminte de cuvintele Lui.

Acum, în prima zi a săptămânii, dimineața foarte devreme, ea, împreună cu celelalte femei, venind la mormânt cu aromatele pe care le pregătiseră, pe când se întrebau între ele cine le va ajuta să prăvălească piatra de la ușa mormântului, au găsit piatra răsturnată. Intrând în mormânt și negăsind trupul Domnului au fost cuprinse de tulburare. Dintr-odată, iată, că doi bărbaţi în veșminte strălucitoare au stat în fața lor, iar ele, cuprinse de frică, s-au aruncat cu fața la pământ. Aceia le-au întrebat: Ce căutaţi pe Cel Viu printre cei morţi? El nu este aici, a înviat! Amintiţi-vă ce vă spunea în Galileea că Fiul Omului va fi dat în mâinile păcătoșilor și va fi răstignit, dar a treia zi va învia. Şi ele și-au adus aminte de cuvintele Lui. Apoi s-au întors de la mormânt şi au vestit toate acestea celor unsprezece și tuturor celorlalți (Luca 24, 5-9).

Primind cu bucurie mare vestea îngerului că Iisus a înviat din mormânt, sfintele femei au plecat în grabă să-i anunțe pe ucenici despre cele întâmplate.

După Înălțarea Domnului la cer, pe sfintele femei le găsim, conform cărții Faptele Apostolilor, în camera de sus, alături de apostoli, în așteptarea venirii Mângâietorului: Toți aceștia într-un cuget stăruiau în rugăciune, împreună cu femeile și cu Maria, mama lui Iisus, și cu frații Lui (Fapte. 1, 14).

Sunt exegeți contemporani care cred că Iunia despre care vorbește Sfântul apostol Pavel în Epistola către Romani ar fi chiar Sfânta Ioana mironosița, Iunia, fiind forma latinizată a evreiescului Johanna [5] : Îmbrățișați pe Andronic și pe Iunia, cei

[5] *Ben Witherington III, "Joanna: Apostle of the Lord - or Jailbait?", Bible Review, Spring 2005, pp. 12–14.*

de un neam cu mine și împreună închiși cu mine, care sunt vestiți între apostoli și care înaintea mea au fost în Hristos (Rom. 16, 7).

Acest lucru n-ar face decât să ne spună mai multe despre viața Sfintei mironosițe după pogorârea Duhului Sfânt. Este posibil ca această referire să fie la ea, căci Pavel spune că era vestită între apostoli și că L-a cunoscut pe Hristos înaintea lui.

Asemenea apostolilor și celorlalte femei mironosițe, și Sfânta Ioana a propovăduit vestea cea bună, suferind și înfruntând foamea, setea, adeseori închisoarea, poate chiar pălmuiri și loviri. Tradiția ne spune că a adormit în pace întru Domnul.

Viaţa Sfintei Ioana, purtătoarea de miruri, ne vorbește de fapt despre bunătatea și iubirea milostivă a Fiului lui Dumnezeu, care a fost iubit și ascultat de bogați și săraci deopotrivă. El le-a vindecat sufletele și trupurile de boli, de amărăciune și de tristețe, picurându-le în inimi credința și speranța în Împărăția Sa cea cerească. Primind cu tot sufletul învățăturile Nazarineanului, asemenea ucenicilor, și sfintele femei au găsit pacea și bucuria în urmarea Lui. De aceea au avut puterea să renunțe la tot: la putere, la orgolii, la avere și la orice le-ar fi împiedicat să se dedice cu totul slujirii Lui.

Pe scurt: Sfânta Ioana este un exemplu despre cum devin bogații sfinți.

Sursa:
http://manastireapantocrator.blogspot.com/2013/06/viata-sfintei-mironosite-ioana.html

Sfânta Ioana mironosița - drumul spre sfințenie

Făcând parte din grupul femeilor care L-au urmat pe Mântuitorul, Sfânta Ioana este cea care ar fi recuperat capul Sfântului Ioan Botezătorul, după ce a fost tăiat și aruncat, la porunca lui Irod.

Soție a lui Huza, iconom al lui Irod Antipa, Sfânta Ioana îi ajuta pe ucenicii Domnului, potrivit Evangheliei, împreună cu celelalte femei.

Mergând și la mormântul Domnului pentru a-I unge trupul cu miresme, mironosițele s-au cutremurat văzând mormântul gol, iar atunci a apărut îngerul, vestindu-le Învierea Domnului. Sfânta mironosiță Ioana a fost, așadar, printre primele femei care au propovăduit Învierea.

Sfânta Ioana mironosița

Traducere și adaptare: Anca-Elena Văraru

Sursa: http://pravmir.ru

Ioana. O mironosiță atât de puțin cunoscută! De ea se amintește mult mai puțin decât de Maria Magdalena sau de mama fiilor lui Zevedeu, care își roagă fiii să „stea de-a dreapta și de-a stânga" lui Hristos pe Drumul Crucii… Despre această mironosiță povestește numai evanghelistul Luca, amintind-o de două ori (Luca 8,3; 24,10). Ceilalți evangheliști nu amintesc de nici o femeie pe nume Ioana. Ioana care înseamnă a aduce mulțumire lui Dumnezeu sau Domnul s-a milostivit…

În Ortodoxie, numele ei este asociat cu prejudecata și dezonoarea. Mulți se întreabă dacă numele acesta este ortodox! Alții îl asociază cu necazurile femeii, pe motiv că prenumele de bărbați nu se dau decât monahiilor. Auzind că este numele unei mironosițe, dau din cap neîncrezător și își leagă eșarfa mai strâns…

Mironosița Ioana - a fost o femeie din înalta societate. Ea nu a avut de-a face cu cerșetorii și săracii care Îi urmau lui Iisus Hristos, cu femeile părăsite de bărbați care erau forțate să se prostitueze. Ea a fost pe deplin respectată - șansa ei a fost să se căsătorească cu Huza, un curtean al împăratului Irod. Ea a fost „damă de curte" așa cum am numi-o în secolul al XIX-lea. Avea de toate - hrană, îmbrăcăminte, casă îndestulată, unicul fiu creștea… avea prieteni, tovărășii bune și desigur se ruga - ce putea să vrea mai mult de atât?

Însă necazul a ajuns în casa acesteia. Fiul său s-a îmbolnăvit de febră, iar în Asia Mică aceasta era necruțătoare. Copilul era deja pe moarte când tatăl său a alergat în disperare la Mântuitorul care trecea prin apropiere - toate celalalte mijloace fuseseră încercate de medicii de la curte. Probabil că Huza nu știa faptul că Înaintemergătorul - rudă și prieten apropiat al lui Iisus din Nazaret și de aceea nu înțelegea de ce acest profet călător și sărac nu voia să meargă la palat - fapt ce ar fi putut fi o onoare pentru El! Iisus nu merge în palatul unde a fost ucis Înaintemergătorul Său…

„Vino, până nu va muri fiul meu!" - striga, rugându-se Huza, văzând că Iisus nu se grăbește și, mai mult de atât, ca și cum l-ar mustra, îi vorbește bogatului - „Nu veți crede dacă nu veți vedea semne și minuni" (In. 4, 48). Și Mântuitorul fiind mai presus de orice fire și orice răutate omenească, vindecă pe fiul lui Huza, fiul omului aceluia sătul și rușinat de lume - lumea care de dragul plăcerii a luat viața singurului Său prieten apropiat… El, Bunul Iisus din Nazaret. El care este Atotmilostiv…

Huza a mers acasă tulburat și îngrijorat, simțindu-se rușinat și neînțelegând de ce, iar slugile deja trimise să vegheze lângă patul copilului mort al Ioanei, i-au adus acestuia vestea îmbucurătoare - „Fiul tău este sănătos!"

După aceea li s-a făcut cunoscut lui Huza și Ioanei de la Cine au primit ajutorul. Desigur vestea s-a răspândit și celor din jurul lor, însă a ajuns și la urechile lui Irod. Se știe că soția lui Huza, Ioana, îl asculta adesea pe Sfântul Ioan Botezătorul și este posibil ca ea să fi păstrat în taină capul său, care nu a fost dat ucenicilor pentru înmormântare.

Atunci peste casa lui Huza s-a abătut din nou necazul. Irod s-a mâniat degrabă.

Ce s-ar fi putut întâmpla? Înfricoșat, Huza s-a grăbit să se despartă de soția lui și a dat-o afară din casă - poate ca să nu atragă mânia împăratului iudeu? Despărțirea unui bărbat iudeu de soția sa în acea vreme era simplă, iar motivul putea fi oricare, de la cel mai neînsemnat lucru - de exemplu dacă a pus prea multă sare în supă. Iar femeia dacă avea un statut social înalt, îl pierdea de îndată. Bine, dar acest lucru se întâmpla dacă părinții ei mai trăiau. Și dacă nu?

Oare Huza a izgonit-o pe Ioana deoarece avea în fața ochilor exemplul regelui Irod, despre cum poți să te căsătorești cu o femeie tânără și frumoasă după ce îți izgonești soția nesuferită? Sau a plecat singură ca să nu aducă necazuri în casă, a plecat la părinții săi care aveau cel puțin un mijloc de trai?

A rămas necunoscut faptul că ea a ajuns printre mulțimea de oameni simpli, sărmani, chiar cerșetori cu un trecut discutabil, printre femei care au urmat lui Hristos. Ea a ajuns la Hristos pentru că El era tot ce-i mai rămăsese, El - Învățătorul cel Blând care i-a înviat fiul.

Ea Îi era recunoscătoare Acestuia, iar dacă au alungat-o de acasă și i-au luat fiul vindecat, la cine să meargă dacă nu la Vindecătorul său? Deja nu se mai ruga pentru ceva anume, ci simplu asculta și lua aminte la acest nou care s-a născut în sufletul ei. Fosta damă de companie, era acum săracă lipită pământului într-o lume nouă, într-o lume a orfanilor, a văduvelor, a femeilor abandonate și a săracilor care slujesc Propovăduitorului Împărăției Cerurilor tuturor celor asupriți.

Dacă mai înainte ea credea că bunăstarea soțului ei este un semn al bunăvoinței Domnului, acum ea vedea, împreună cu suferinzii, că Dumnezeu este în Hristos. O, bucurie! Ea credea că a pierdut totul, că Dumnezeu s-a mâniat pe ea și că nu va fi în Împărăția Lui, fiind o femeie alungată și divorțată. Însă Iisus Hristos a spus că Dumnezeu și Împărăția Lui nu strălucesc în palate luxoase și în sălile împărătești.

Acum se afla într-un mediu străin, însă nu a fost primită cu reavoință, ci zicându-i-se: „iată, acum și tu, fostă bogătașă, ești în rândul nostru! Află că a noastră este pâinea săracului și patul nostru pietrele, iar în loc de pernă, tot o piatră!” Au împărțit pâinea cu ea și i-au zis: „nu plânge și nu te teme!”

Și după aceea Ioana a dat tot ceea ce avea de preț asupra ei, puțina agoniseală pe care o păstra pentru zile negre, ca să „slujească lui Iisus”, ca să hrănească cu pește și pâine acești sărmani și femeile flămânde care au urmat Lui. A dăruit tot și, astfel, s-a amestecat complet în mulțimea acestor femei - într-atât încât nici unul dintre evangheliști în afară de Luca nu a văzut sărmana femeie, dintre acelea cu o viață grea, care se bucura în bucuria lui Iisus Hristos. Chiar dacă ea nu era educată și ambițioasă, a strigat din mulțime: „Binecuvântat este pântecele care Te-a purtat! Cât de fericită este Maica Ta, Învățătorule, căci grăiești în Duhul Domnului!” Iar ea nu mai avea nici familie, nici fiu…

Mântuitorul i-a răspuns acesteia, știindu-i adâncul inimii și adâncimea durerii - așa cum știa El adâncul inimii și durerii tuturor celor care au venit la El și care vin: Fericirea te-a și atins, și te atinge, fiică a lui Avraam, ca să vii la Marea Durere a Fiului Mariei, Celui Răstignit. Și de aceea - bucuria unică, diferită, bucuria Jertfei pe Cruce, cu lacrimi în ochi, bucuria Iubirii lui Dumnezeu coboară. Dumnezeu s-a milostivit, s-a îndurat Domnul, căci „nu se îndură să vadă cum se chinuie omul”, El a venit să le separe, nu te întrista femeie și lasă toate.

„Binecuvântați sunt toți cei care ascultă Cuvântul lui Dumnezeu și îl păzesc pe El” (Luca 1, 27-28).

Maria, Maica Domnului Iisus Hristos a găsit pentru ea căldura inimii sale de mamă, ea, fiica căzută în primejdie, și a plâns împreună cu ea fiul părăsit și s-a bucurat că fiul ei a fost vindecat și din nou a plâns că Ioana nu îl mai poate vedea.

Tot așa, curând, ele Îl vor plânge împreună și pe Fiul Mariei.

Viorica Văscu - Sfintele femei, modele de viață - Sfânta Ioana mironosița sau bogăția pusă în slujba săracilor

Despre viața Ioanei dinainte de a afla despre credința creștină nu se știe nimic. Ea era căsătorită cu Huza, un tânăr păgân care se ocupa de administrarea proprietăților regelui Irod. Așadar, viața Ioanei se desfășura în mare măsură, la curtea regelui făcând parte dintre familiile înstărite ale vremii. Avea servitori din rândul galileenilor săraci, care datorită sufletului ei blând și bun, au îndrăgit-o și au respectat-o. Din poveștile lor află despre Ioan Botezătorul. Nu avem surse istorice care să ne spună unde anume îl aude vorbind pe acesta dar cu siguranță vorbele lui îi pătrund în suflet.

Prima însemnare pe care o găsim despre Ioana este la ospățul pe care regele Irod îl dă în cinstea zilei sale de naștere. Acolo, afându-se printre oaspeți, este martoră la decapitarea prorocului Ioan. Nu și-a găsit liniștea până ce, în zilele care au urmat, a aflat de la soțul său locul unde a fost îngropat capul celui care i-a sădit prima sămânță a credinței în suflet. A cumpărat un vas de lut și luând pe ascuns scumpul odor din curtea Irodiadei, l-a dus în Ierusalim, unde l-a îngropat cu cinste pe Muntele Măslinilor.

Unicul fiu al Ioanei se îmbolnăvește de febră, o boală a vremii care în Asia Mică, era necruțătoare. Doctorii nu găsesc un remediu pentru el. Nu duceau lipsă de bani, așa că au încercat toate mijloacele posibile pentru însănătoșirea lui. În timp ce îi vegheau ultimele clipe ale vieții, Ioana află că în oraș a sosit Iisus Nazarineanul,

cel despre care Ioan Botezătorul a vorbit în cuvântările lui. Îl convinge pe Huza să îl cheme în ajutor. Mântuitorul nu merge la căpătâiul copilului, dar îi răspunde: „Du-te fiul tău trăiește.” (Ioan 4: 50). Și așa s-a și întâmplat.

Probabil și Irod a aflat despre vindecarea fiului Ioanei, iar asta l-a supărat foarte tare. La presiunile lui, Huza o izgonește din casa sa, iar ea ajunge să trăiască modest. Dar nu uită de binefăcătorul fiului său. Îl caută pe Iisus și se alătură celorlalte femei mironosițe care îi slujeau Domnului și apostolilor săi. Din banii pe care i-a avut a îngrijit văduve, sărmani, orfani și bolnavi. A renunțat la toată slava curții regelui Irod pentru a-L urma pe cel care i-a vindecat fiul, cel care îi vorbea pe înțelesul inimii ei.

Ioana a rămas alături de Mântuitorul nostru până la sfârșit, iar printre femeile care au mers la mormânt în dimineața Învierii, a fost și ea. Este pomenită de evanghelistul Luca de două ori în capitolul 8 al Evangheliei, versetul 3 și capitolul 24, versetul 10.

Tradiția ne spune că Sfânta mironosiță Ioana a adormit în pace întru Domnul.

Ioana înseamnă a aduce mulțumire lui Dumnezeu sau Domnul s-a milostivit,iar Sfânta este ocrotitoarea femeilor creștine.

Sfânta Ioana mironosița este sărbătorită în calendarul creștin în data de 27 iunie și în Duminica femeilor mironosițe.

Cătălin Acasandrei: Sfânta Ioana - dama de curte care a îngropat capul Sfântului Ioan Botezătorul

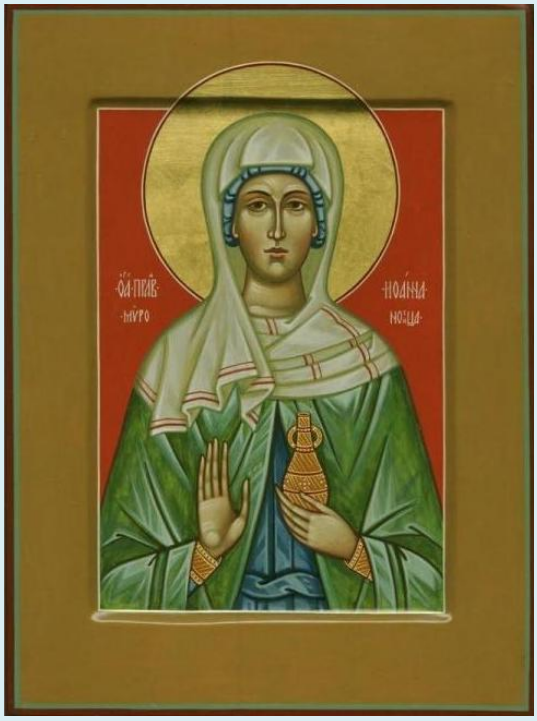

Deși face parte din grupul femeilor evlavioase care l-au urmat pe Hristos, alături de apostoli, și care au descoperit gol mormântul Mântuitorului, Sfânta mironosiță Ioana ne este mai puțin cunoscută. Despre ea nu se știu atât de multe informații, spre deosebire de Sfânta Maria Magdalena, prima femeie vindecată de Iisus Hristos sau de Salomeea, mama fiilor lui Zevedeu.

Sfântul Luca este singurul evanghelist care vorbește despre mironosița Ioana, mai întâi în capitolul al VIII-lea, apoi în contextul întâlnirii cu cei 11 apostoli și a mărturisirii lor, după ce au găsit piatra răsturnată de pe mormânt: ***„Şi erau cu El cei doisprezece şi unele femei care fuseseră vindecate de duhuri rele şi de boli: Maria, numită Magdalena, din care ieşiseră şapte demoni, şi Ioana, femeia lui Huza - un dregător al lui Irod - şi Suzana şi multe altele care-I slujeau din avutul lor”. (Lc. 8, 1-3)***

„Şi întorcându-se de la mormânt, au vestit toate acestea celor unsprezece şi tuturor celorlalţi. Iar ele erau: Maria Magdalena, şi Ioana şi Maria lui Iacov şi celelalte împreună cu ele, care ziceau către apostoli acestea”. (Lc. 24, 9-10)

Pe lângă detaliile din Sfânta Scriptură, Sfântul Nicolae Velimirovici, notează câteva date pe care tradiția le-a păstrat despre viața Sfintei Ioana, în „Proloagele de la Ohrida”. Astfel, aflăm că, atunci când Sfântului Ioan i s-a tăiat capul în închisoare, Irodiada a poruncit ca să nu-i fie îngropat capul împreună cu trupul, crezând că prorocul ar putea învia. De aceea, ea i-a luat capul şi l-a îngropat adânc într-un loc ascuns şi necurat din curtea palatului. Irod nu a dat ucenicilor decât trupul sfântului, care a fost îngropat în Sevastia.

Dar ea avea o damă de curte, pe Ioana, care era soţia demnitarului Huza de la curtea lui Irod. Ioana nu a putut tolera să vadă capul Omului lui Dumnezeu zăcând în necurăţie și, de aceea, l-a dezgropat în secret și l-a dus la Ierusalim, îngropându-l în Muntele Măslinilor, într-un vas din lut. Capul Sfântului Ioan, acest „înger” în trup, despre care vorbise prorocul Maleahi, a fost găsit mai târziu, în timpul domniei Sfântului Constantin cel mare.

Având în vedere faptul că, spre deosebire de ceilalți evangheliști, Sfântul Luca face referire la Irod de treisprezece ori în Evanghelia sa, ne face să presupunem că el a avut o sursă distinctă față de ceilalți trei, care să-i fi furnizat informațiile, iar aceasta ar putea fi chiar Sfânta Ioana - martor al tuturor evenimentelor petrecute în incinta palatului lui Irod.

Această ipoteză poate fi susținută și de inscripția „Johanna, nepoata lui Teofil”, descoperită într-un osuar din Israel, dacă punem acest detaliu în legătură cu destinatarul Evangheliei și a Faptelor Apostolilor este un oarecare Teofil, patrician roman, trecut de curand la creștinism (Luca 1, 1-4) și căruia Sfântul Luca i se

adresează cu „prea alesule” (cu acest titlu erau numiţi pe atunci senatorii şi cavalerii).

Dincolo de toate aceste informații, cert este faptul că Sfânta mironosiță Ioana rămâne un model de curaj, credință și jertfelnicie, icoană a tuturor femeilor evlavioase din Biserica lui Hristos. Sfânta Ioana este exemplul perfect al omului bogat care poate deveni sfânt prin renunțarea la averi și putere și prin închinarea întregii vieți lui Hristos.

Biserica ne cheamă să urmăm și noi pilda mironosițelor, care au primit de la îngeri vestea Învierii Domnului nostru Iisus Hristos, și să cinstim cu toții acest act de curaj al lor prin cuvânt şi faptă și să mărturisim lumii întregi despre Viața de după moarte.

Nicolae Pintilie - Ioana, sfânta care l-a urmat pe Hristos

Pus de cele mai multe ori în legătură cu numele Sfântului Ioan Botezătorul sau cu cel al Sfântului Ioan Teologul sau evanghelistul, „Ioana” este un nume destul de cunoscut și de utilizat în rândul fiicelor, mamelor și bunicilor noastre.

Dacă majoritatea celor binecuvântate cu purtarea acestui nume se aniversează în ziua de pomenire a celor doi mari sfinți ai Bisericii, despre pomenirea Sfintei Ioana mironosița, acestea cunosc prea puține.

Dincolo de relația personală cu Sfântul Ioan Botezătorul, relație ce se manifestă în rugăciune, evlavie și mijlocire, este, totuși, o datorie morală ca cele ce poartă numele Ioana să știe că Sfânta Biserică prăznuiește în ziua de 27 iunie pe Sfânta mironosiță Ioana.

Aceasta a avut o viață închinată aproapelui. O viață trăită în smerenie. Poate, din acest motiv, sinaxarul este destul de sărac. Sărac în informații, căci viața sfintei a fost plină de bunătate, smerenie și bucurie a învierii Mântuitorului Iisus Hristos. De altfel, acesta este principala coordonată a vieții Sfintei Ioana - martor al Învierii.

Dacă apostolii, bărbați în toată puterea cuvântului, au stat ascunși „de frica iudeilor”, după răstignirea și punerea în mormânt a Mântuitorului Iisus Hristos, femeile au fost singurele curajoase. Femeile mironosițe au înfruntat teama morții: Maria Magdalena, Maria, mama lui Iosif, Maria lui Cleopa, Ioana, soția lui Huza,

Salomeea și Suzana. Nu le găsim pe toate în același loc în Evanghelii. Cu siguranță, femeile mironosițe au fost mai multe, dar istoria sfântă le-a reținut doar pe acestea.

Mironosițele sunt acele femei credincioase, care au văzut răstignirea Mântuitorului şi au plâns pentru suferinţele Lui. De aceea, cu multă duioşie, dis de dimineaţă, în ziua cea dintâi a săptămânii, Duminică, au mers la mormântul lui Hristos, ca să împlinească ceea ce au început să facă Iosif din Arimateea şi Nicodim. Au vrut, cu lacrimi în ochi, să ungă cu aloe şi cu smirnă trupul Mântuitorului, care se afla pus în mormântul din grădina Ghetsimani - dar, au găsit bucuria cea mare a Învierii. Momentul le-a schimbat definitiv viața, pentru că din acea dimineața, acele femei pe care le numim noi mironosițe au devenit apostoli și martori ai adevărului Învierii Mântuitorului Iisus Hristos.

Așa cum spuneam, nu există foarte multe detalii din viața Sfintei Ioana. Știm însă, din paginile Sfintei Scripturi, că Ioana era soţia lui Huza, un funcționar la curtea regelui Irod Antipa.

Sfântul evanghelist Luca o amintește pe Ioana în capitolul al III-lea al evangheliei sale, ca fiind una dintre femeile care Îl urmaseră pe Hristos din Galileea şi care i-a ajutat pe ucenicii Domnului în timpul propovăduirii pă-mânteşti.

Conform tradiţiei statornicite în părțile Damascului, Sfânta Ioana a fost cea care a recuperat capul Sfântului Ioan Botezătorul, după ce Irod a dat ordin să-i fie tăiat. Există posibilitatea să fie așa, cunoscut fiind faptul că mulți dintre ucenicii Sfântului Ioan Botezătorul au devenit apropiați ai lui Iisus Hristos.

Dincolo de această informație păstrată din tradiție, Sfânta Ioana rămâne în conștiința liturgică a Bisericii drept martor al Învierii Mântuitorului Iisus Hristos. Un model de credinţă jertfelnică, de mărturisire curajoasă şi de cinstire statornică a lui Hristos. Un exemplu pentru mamele creştine şi femeile evla-vioase. Un mesaj peste veacuri: să fie tari în credinţă şi să-şi închine viaţa lui Hristos Cel răstignit şi înviat, atât în Familie, cât şi în Biserică.

Orthodoxwiki - Ioana mironosița

Sfintele Femei mironosițe

Sfânta mironosiță Ioana, soția lui Huza, iconom (intendent) al regelui Irod Antipa este amintită în Luca 8, 3 ca fiind una dintre femeile care Îl urmaseră pe Hristos din Galileea și care îi ajutau pe ucenicii Domnului, împreună cu Suzana, Maria Magdalena, Maria lui Cleopa și altele.

În Luca 23, 55 - 24, 11 ni se relatează cum aceste femei s-au dus la mormânt ca să termine ungerea cu miresme a trupului lui Iisus, începută în grabă de Iosif și Nicodim. Când au ajuns la mormânt, au rămas uluite văzând că mormântul era gol, în el nemairămânând decât giulgiurile. Un înger le apare atunci, vestindu-le Învierea Domnului. Ele au crezut și au devenit astfel primele propovăduitoare ale Învierii lui Hristos.

Biserica o prăznuiește pe 27 iunie, precum și în Duminica mironosițelor.

Imnografie

Condac (glasul al 4-lea) [6]: Când ai grăit mironosițelor femei cu bucurie, întristarea Evei, maica noastră dintâi ai sfârșit prin Învierea Ta, poruncindu-le ucenicilor tăi să vestească că Mântuitorul a înviat din mormânt.

[6] Notă: Condacul este tradus din limba engleză.

Sfânta mironosiță Ioana - info:

Dumnezeu te Iubește - Sfanta Ioana - Dama de curte care a ingropat capul Sfantului Ioan Botezatorul:
https://www.youtube.com/watch?v=MEhUCQM7ZqQ

***

Oastea Domnului Cluj-Napoca - Sf. mironosiță Ioana, marturisitoarea lui Hristos. Pr. Marius Bolbos:
https://www.youtube.com/watch?v=igbxMcVaX7c

Icoane

27 iunie
Sfânta
Ioana
Mironosița
icoane articole predici
doxologia.ro

BASILICA.RO
Sf. Mironosiță
Ioana
(27 iunie, Duminica a 3-a după Paști)
- conform tradiţiei, ea a fost cea care a recuperat capul Sfântului Ioan Botezătorul după ce Irod a dat ordin să-i fie tăiat şi aruncat;
- este amintită în Evanghelie (Luca 8:3) ca fiind una dintre femeile care Îl urmaseră pe Hristos din Galileea şi care îi ajutau pe ucenicii Domnului, împreună cu Suzana, Maria Magdalena şi alte femei.

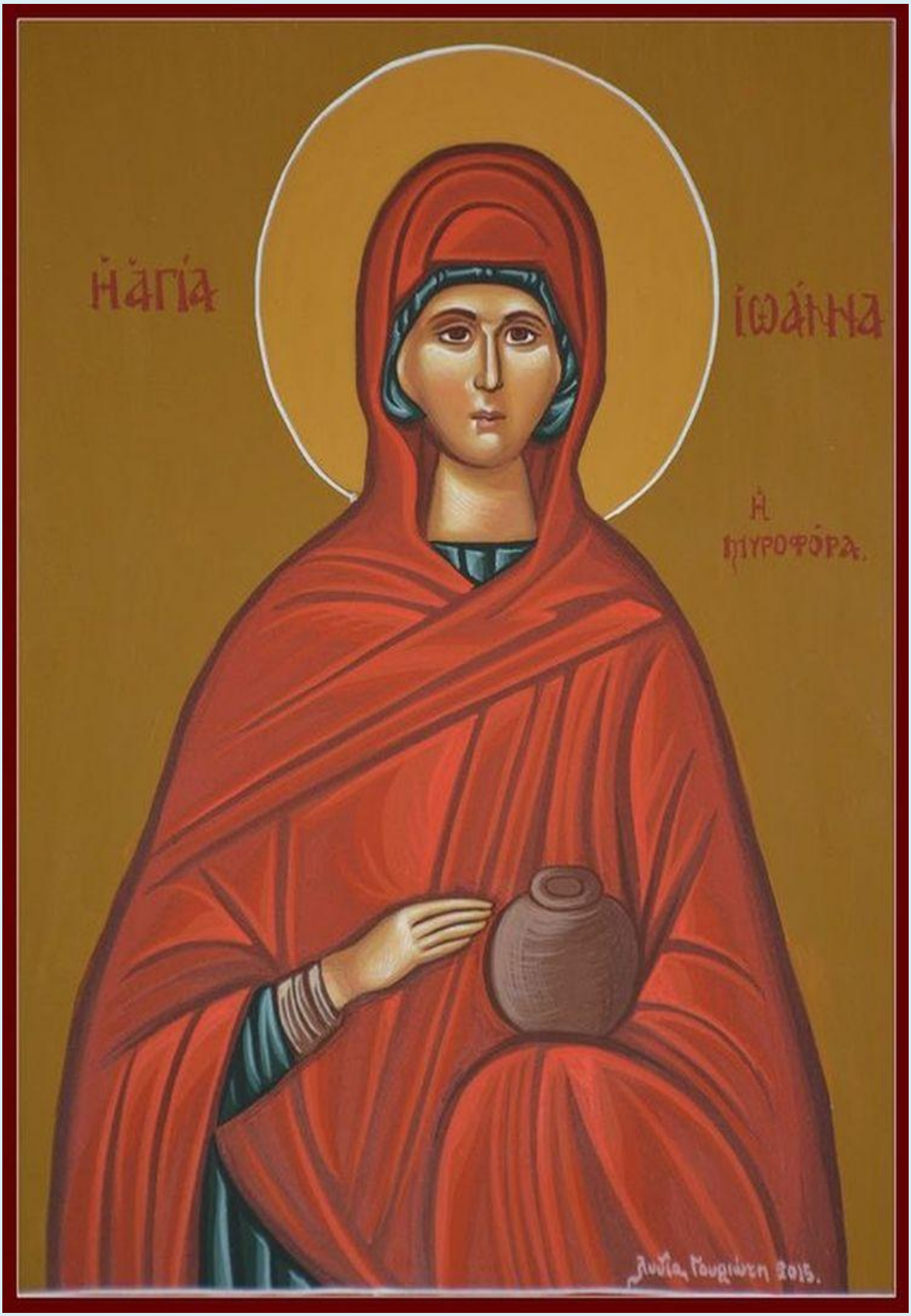
Ἁγία
Ἰωάννα
Ἡ
Μυροφόρα.

SFÂNTA
IOANA
MIRONOSITA

SFÂNTA
IOANA
MIRONOSITA

ОА ПРВ
ИОА́ННА

ОА ПРВ
ИОА́ННА

СТ ІѠАННА
МУРОНОСИЦА

SFÂNTA
IOANA

SFÂNTA IOANA
www.icons-paintings.blogspot.com

SFÂNTA
ARTA-ORTODOXA.RO
IOANA
MIROFOSIȚA

SAINT
JOANNA
THE MYRRH-BEARER

Αγια
Ιωαννα
Saint
Joanna

Sf. Ioana

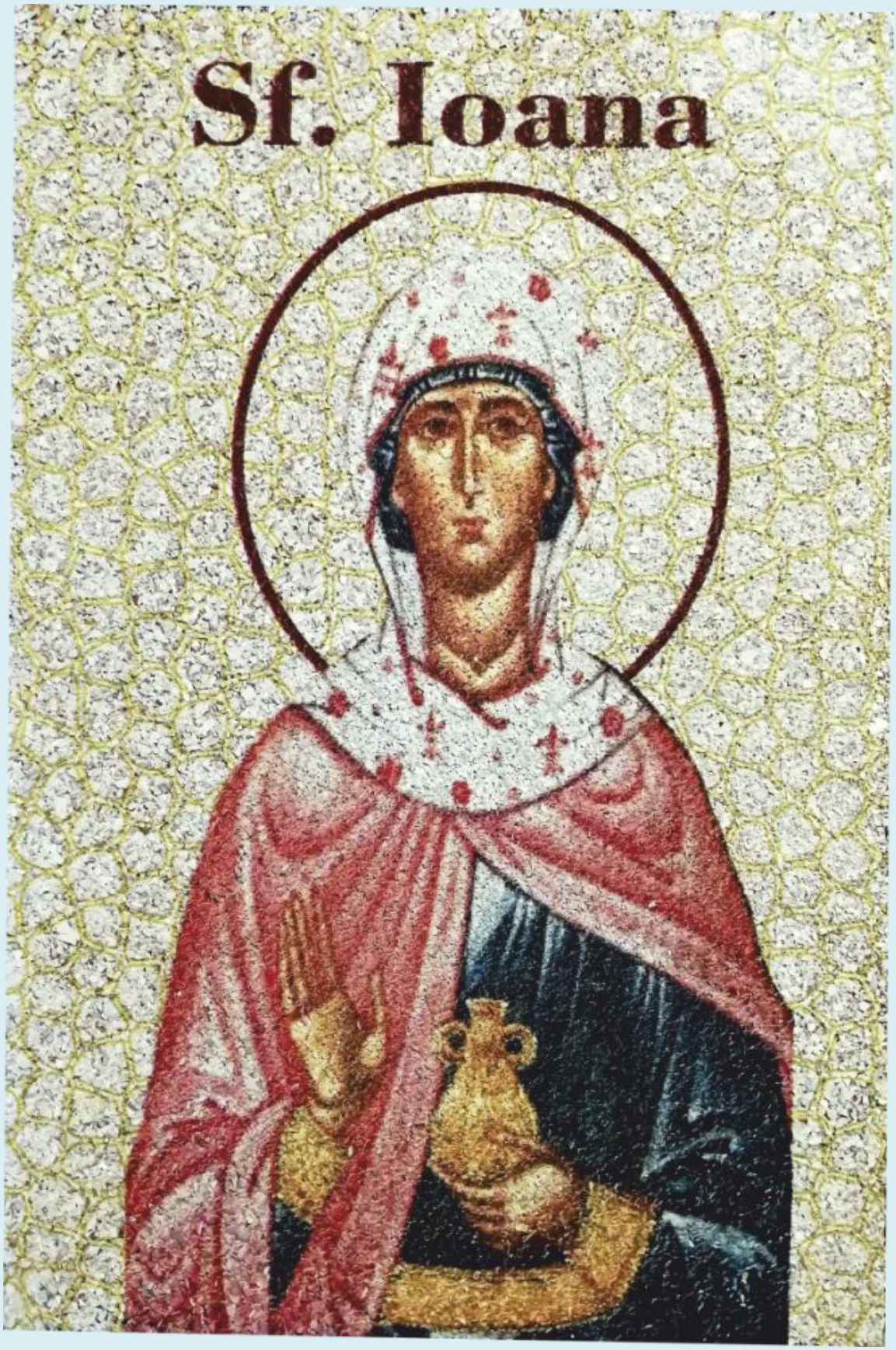

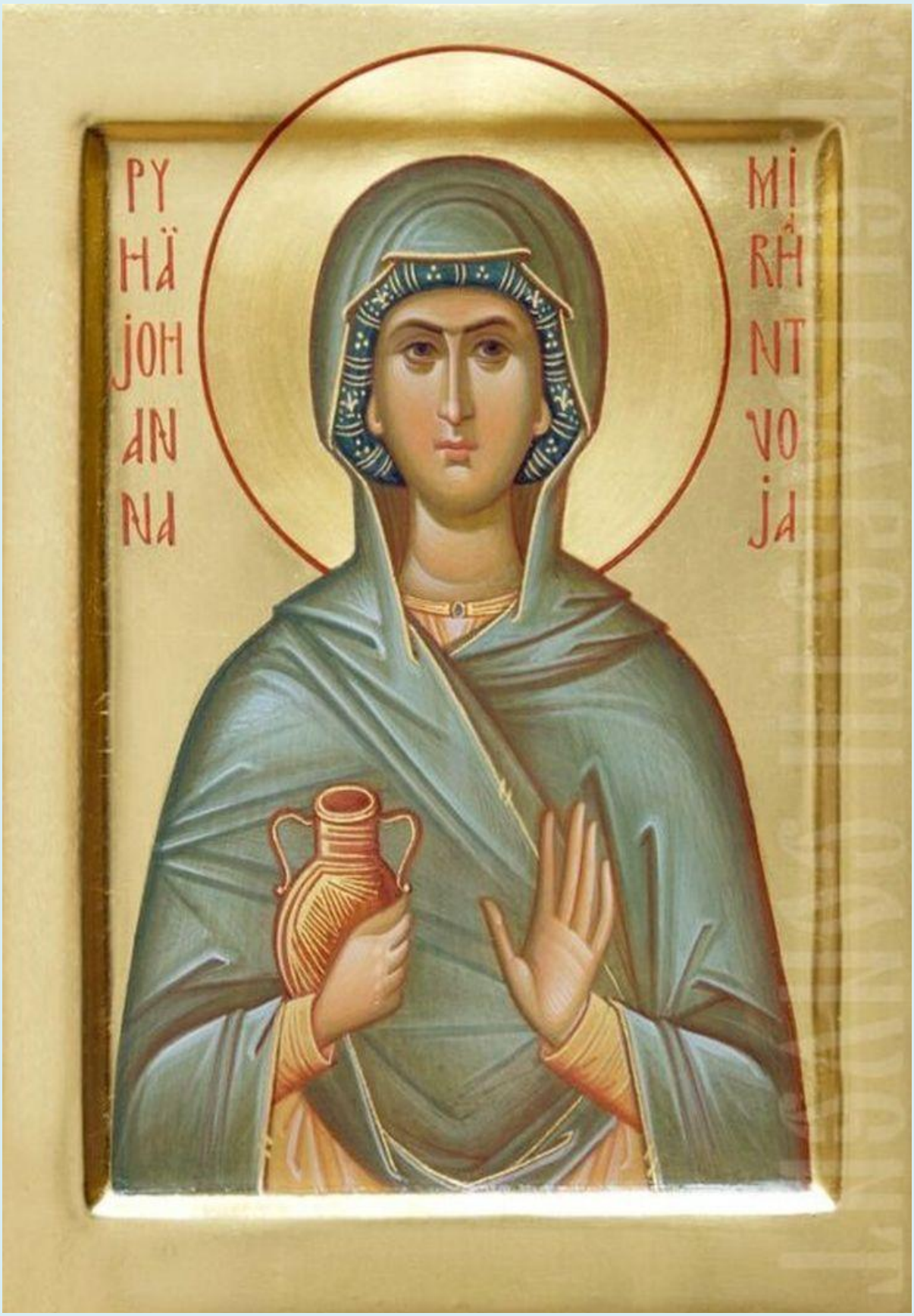
РУНАЈОНАННА
МІRНNТVОЈА

ПРАВ
ІОАННА
МѴРО
НОСИЦА

SAINT JOANNA

СТАА
ПРЬНАА
МѴ
РОНО
СИЦА
ІѠ
АННА

www.ikonu.ru

27 iunie

Sf. Cuv. SAMSON
Sf. Cuv. IOANA
27 iunie

Ο ΑΓΙΟΣ
ΣΑΜΨΩΝ
Η ΑΓΙΑ
ΙΩΑΝΝΑ
ΟΙ ΑΓΙΟΙ ΣΑΜΨΩΝ Ο ΞΕΝΟΔΟΧΟΣ ΚΑΙ ΙΩΑΝΝΑ Η ΜΥΡΟΦΟΡΟΣ 27 ΙΟΥΝΙΟΥ

Sfânta Ioana împreună cu Sfântul Samson, făcătorul de minuni şi primitorul de străini

Sfânta Mironosiță Ioana
să vă protejeze
și să vă inspire
în fapte mântuitoare.
La mulți ani!
BASILICA.RO

Bucură-te, Sfântă mironosiţă Ioana, cea care cu credinţă înflăcărată ai propovăduit Învierea Domnului!